

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 13 / CIF / 22.09.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CIF\13CIF\

Fitxer 13CIF1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 319

Comissió d'Igualtat i Feminisme

Sessió 13, dilluns 22 de setembre de 2025

Presidència de la I. Sra. Sabrin Araibi Marachi

Sessió 13 de la CIF

La sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminisme (CIF) s'obre a ****. Presideix Sabrin Araibi Marachi, acompanyada de la vicepresidenta, Ennatu Domingo i Soler, i de la secretària, Lorena Roldán Suárez. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents [Ernesto Carrión Sablich](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Jordi Riba Colom](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Laura Martínez Portell](#), [Carme Renedo i Puig](#) i [Ariadna Urroz Segura](#), pel G. P. de Junts; [Montse Bergés i Saura](#), [Raquel Sans Guerra](#) i [Tània Verge Mestre](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Mónica Lora Cisquer](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 202-00054/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (Text presentat: BOPC 266, 38)

1.1 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Fundació Surt amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01210/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.2 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Fundació AGI amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01211/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.3 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació in via amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01212/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.4 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'associació Valentès i Acompanyades amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01213/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.5 Proposta d'audiència en ponència d'Enerida Isuf, vicepresidenta del Consell Municipal del Poble Gitano de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01214/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.6 Proposta d'audiència en ponència de Nati Veraguas, coordinadora del grup de treball de violència masclista del Consell Nacional de les Dones de Catalunya, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01215/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.7 Proposta d'audiència en ponència de Gemma Altell, psicòloga especialista en violència masclista i transversalitat de gènere, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01216/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.8 Proposta d'audiència en ponència de Maria Eugènia Bretones, vicepresidenta segona del Consell Nacional de les Dones de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01217/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.9 Proposta d'audiència en ponència de Júlia Vega, en representació d'Almena Cooperativa Feminista, amb relació a la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01218/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.10 Proposta d'audiència en ponència de Laia Rosich, psicòloga experta en violència masclista, amb relació a la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01219/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.11 Proposta d'audiència en ponència de Nati Veraguas, en representació de l'associació Dones amb Empenta, amb relació a la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01220/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.12 Proposta d'audiència en ponència de Gemma Altell, psicòloga social i codirectora de la consultoria social i de gènere G360, amb relació a la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01221/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.13 Proposta d'audiència en ponència d'Úrsula Santa Cruz, coordinadora de l'Associació Sembrar, amb relació a la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01222/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.14 Proposta d'audiència en ponència de Montserrat Vilà, en representació de la Plataforma Unitària Contra les Violències de Gènere, amb relació a la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01223/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.15 Proposta d'audiència en ponència d'Encarna Bodelón, en representació del grup de recerca Antígona - Dret i Societat en Perspectiva de Gènere, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01224/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.16 Proposta d'audiència en ponència de Sílvia Aldavert, en representació de l'Associació de Drets Sexuals i Reproductius, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01225/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.17 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Dones Juristes amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01226/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.18 Proposta d'audiència en ponència de Laia Serra Perelló, advocada experta en violències digitals, polítiques i institucionals, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01227/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.19 Proposta d'audiència en ponència de Laia Rosich Solé, consultora, formadora i supervisora en l'abordatge de les violències masclistes, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01228/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.20 Proposta d'audiència en ponència de Montserrat Vilà Planas, presidenta de la Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere, coordinadora del grup de treball sobre l'abordatge de les violències masclistes del Consell Nacional de les Dones de Catalunya i fundadora de l'Associació Hèlia, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la

violència masclista (tram. 352-01229/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.21 Proposta d'audiència en ponència de Montserrat Pineda Lorenzo, directora de Creación Positiva, consultora de la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència, exvicepresidenta segona del Consell Nacional de les Dones de Catalunya i exsecretària de Feminismes del Govern, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01230/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.22 Proposta d'audiència en ponència d'Encarna Bodelón González, professora del Departament de Dret de la Universitat Autònoma de Barcelona, directora del grup Antígona i exdirectora general del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01231/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.23 Proposta d'audiència en ponència de Nati Veraguas, fundadora i directora de l'Associació Dones amb Empenta i experta en violència vicària i violència de segon ordre, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01232/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.24 Proposta d'audiència en ponència de Sara González Muñoz, periodista, presidenta del Col·lectiu Ciutadella i membre de la junta del Grup Barnils, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01233/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i

Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.25 Proposta d'audiència en ponència d'Eugènia Bretones Espejo, vicepresidenta segona del Consell Nacional de les Dones de Catalunya, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01234/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.26 Proposta d'audiència en ponència de Lucía Avilés Palacios, magistrada experta en violència masclista i vocal del Consell General del Poder Judicial, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01235/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.27 Proposta d'audiència per escrit de Sílvia Aldavert, en representació de l'Associació de Drets Sexuals i Reproductius, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01236/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.28 Proposta d'audiència per escrit de Paqui Perona, en representació de l'associació Veus Gitanes, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01237/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.29 Proposta d'audiència per escrit de Sara Cuentas Ramírez, impulsora de la Xarxa de Migració, Gènere i Desenvolupament, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01238/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup

Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.30 Proposta d'audiència per escrit de Madres Protectoras amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01239/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.31 Proposta d'audiència per escrit de la directora general d'Universitats amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01240/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.32 Proposta d'audiència per escrit de la directora general per a l'Erradicació de les Violències Masclistes amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01241/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.33 Proposta d'audiència en ponència d'Elena Carreras i Moratonas, cap del Servei d'Obstetrícia i Ginecologia de l'Hospital Vall d'Hebron, cap del Grup de Recerca en Medicina Materna i Fetal i presidenta del Consell Assessor en Polítiques de Gènere, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01242/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.34 Proposta d'audiència en ponència de Blanca Coll-Vinent, coordinadora del projecte de decàleg assistencial Gender Care, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01243/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup

Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.35 Proposta d'audiència en ponència d'Olga Arderiu Ripoll, presidenta del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01244/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.36 Proposta d'audiència per escrit de Miguel Lorente, metge forense i exdelegat del Govern contra la Violència de Gènere, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01245/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.37 Proposta d'audiència en ponència de Carla Vall, advocada penalista i criminòloga, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01246/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.38 Proposta d'audiència en ponència de Montse Plaza, psicòloga especialitzada en violències masclistes, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01247/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.39 Proposta d'audiència en ponència d'Isabel Giménez, jurista, coordinadora de l'Associació de Dones Jutgesses, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01248/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units

per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.40 Proposta d'audiència en ponència de Lourdes Muñoz, en representació de Dones en Xarxa, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01249/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.41 Proposta d'audiència en ponència de Montserrat Boix, en representació de Mujeres en Red i Wikimujeres, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01250/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.42 Proposta d'audiència en ponència de Marta Corcoy, en representació de l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01251/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.43 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Consell de l'Advocacia Catalana amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01252/15). Juan Fernández Benítez, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.44 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Consell de l'Audiovisual de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01253/15). Juan Fernández Benítez, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.45 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Col·legi de Periodistes de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 352-01254/15). Juan Fernández Benítez, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

2. Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 202-00054/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Nomenament de la Ponència (Text presentat: BOPC 266, 38).

3. Proposició de Llei de modificació de la Llei 11/2014, de 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia (tram. 202-00023/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'EADA Business School davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè informi sobre les conclusions de l'estudi del 2025 sobre l'impacte de la menopausa en el treball a Espanya (tram. 356-00822/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença de Margarita Ribas Yglesias, vocal de la Comissió d'Igualtat del Consell General de Procuradors d'Espanya i vicedegana del Col·legi de Procuradors de Barcelona, davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè informi sobre les polítiques públiques i les accions que vol impulsar la Comissió (tram. 356-00823/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè presenti l'informe "Nois, noies i un abisme. Opinions sobre la igualtat i el feminisme" (tram. 356-00950/15). M. Àngels Planas i Crous, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença de la presidenta de la Confederación de Federaciones y Asociaciones de Familias y Mujeres del Medio Rural davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè informi sobre la situació de la dona al món rural (tram. 356-00956/15). Montserrat Berenguer Messeguer, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme amb la consellera d'Igualtat i Feminisme sobre els plans d'acció del Departament (tram. 354-00132/15). Joan Garriga Doménech, Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

10. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme amb la consellera d'Igualtat i Feminisme sobre el nou Pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere (tram. 354-00144/15). Joan Garriga Doménech, Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

11. Compareixença d'una representació de la Unió General de Treballadors de Catalunya davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per a presentar l'informe sobre la bretxa salarial corresponent al 2024 (tram. 357-00425/15).

12. Compareixença d'una representació de Dones de Comissions Obreres de Catalunya davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per a presentar l'informe sobre la bretxa salarial corresponent al 2024 (tram. 357-00426/15).

13. Proposta de resolució sobre la derogació de la normativa derivada de la ideologia de gènere i *woke* (tram. 250-00281/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 154, 78)

14. Proposta de resolució sobre l'endometriosis (tram. 250-00339/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació (text presentat: BOPC 172, 116).

La presidenta

Bona tarda a totes i tots. Doncs, començaríem amb la comissió.

Primer de tot, començaríem amb les votacions de la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5... (*Veus de fons.*) Ah, substitucions, és cert. Disculpa.

Del Grup Parlamentari de Junts?

Laura Martínez Portell

Sí, moltes gràcies, em presento. Sóc la Laura Martínez, nova diputada del Grup Parlamentari de Junts, i substituiria de manera permanent la diputada Maria Àngels Planes.

I en aquesta comissió d'avui el diputat Agustí Colomines substituirà la diputada Ariadna Urroz.

La presidenta

Perfecte, benvinguda.

Algun grup parlamentari té una altra substitució? *(Pausa.)* Perfecte.

Propostes d'audiència

352-01210/15 a 352-01254/15

Doncs ara sí que passaríem a les votacions de les audiències de la llei de la modificació 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.

Les podríem votar en bloc? En cas que algun grup parlamentari, doncs, volgués votació separada... Perfecte.

El Grup Parlamentari de VOX?

Mónica Lora Cisquer

Si voleu, manifesto quins punts, si es pot.

Mira, seria el punt 8, el 14, el 15, el 17, el 18, el 19, el 26 i el 31.

Gràcies.

La presidenta

Doncs, llavors, votariem per separat aquests punts, que serien la votació separada del punt 1, el 8, el 14, el 15, el 17, el 18, el 19, el 26 i el 31.

Perfecte. Si voleu, ho repeteixo? *(Pausa.)* Perfecte.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Comuns, Junts i el Partit Popular de Catalunya.

Abstencions?

Vots en contra?

I el vot en contra de VOX?

Doncs, quedaria aprovada.

Ara passàriem al següent punt..., a la resta -disculpeu.

Ara votàriem la resta d'audiències.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Comuns, Junts i PP.

Abstencions?

I abstencions del Grup Parlamentari de VOX?

No hi hauria cap vot en contra.

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (nomenament de la ponència)

202-00054/15

Ara passàriem, ara sí, al següent punt, que són els nomenaments de la ponència. La mesa ha rebut només la representació per escrit del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que en aquest cas seria la diputada Tània Verge, i ara, doncs, aniria preguntant als grups.

El grup parlamentari de Junts?

Laura Martínez Portell

Sí, seré jo mateixa.

La presidenta

Perfecte. El Grup Parlamentari del Partit Popular?

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. La diputada que parla, Belen Pajares.

Gràcies.

La presidenta

El Grup Parlamentari de VOX?

Mónica Lora Cisquer

Jo mateixa.

La presidenta

El grup parlamentari dels Comuns?

Susanna Segovia Sánchez

Jo mateixa, gràcies.

La presidenta

Perfecte. I no tenim representació ni de la CUP ni del Grup Mixt, i passaríem al Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

#

Sí, per nosaltres serà la presidenta de la comissió, la diputada Sabrin Araibi.

La presidenta

Perfecte. *(Rialles.)*

Proposició de Llei de modificació de la Llei 11/2014, de 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèneres i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia

202-00023/15

Ara sí, passaríem al punt 3 de l'ordre del dia, que és la substitució de membres de la ponència, en aquest cas de la Proposició de Llei de modificació de la Llei 11/2014,

i que seria, en aquest cas, el Grup Parlamentari de Junts, que hi ha hagut una substitució a la ponència 11/2014.

Laura Martínez Portell

Sí, la mateixa, la diputada Maria Àngels Planes la passo a substituir jo.

La presidenta

Perfecte.

Ara sí, passàriem a les votacions de les sol·licituds de compareixença i de sessió informativa de la comissió.

Es vota en bloc o hi ha punts... El Grup Parlamentari Socialista Junts per Avançar?

#

Sí, nosaltres demanem la votació separada del punt número 4, el 9 i el 10.

La presidenta

Perfecte. Diga'm.

Mónica Lora Cisquer

Jo demanaria la votació separada del punt 5.

La presidenta

D'acord. Algun grup parlamentari... ?

Sol·licituds de compareixença

356-00800/15 , 354-00132 i 354-00144/15

Doncs, passàriem a votar, si us sembla, primer el 4, el 9 i el 10.

Vots a favor?

Vots a favor del Partit Popular i... (Veus de fons.)

Repeteixo, ara votàriem...-no, tranquil·la, cap problema.

#

Perdoni, presidenta. Estem a les compareixences encara, eh?

La presidenta

No, sol·licituds de compareixença. La pàgina 10, no sé si tens aquest document. Tranquil·la, és...

Mira, si voleu fem una cosa...

#

O sigui, hem passat totes les...

La presidenta

Les de la ponència i ara estem a les de la comissió.

Sí, si voleu fem...

Tània Verge Mestre

Potser recordar el grup proponent...

La presidenta

Sí, si voleu fem una cosa. Us dic del 4, el 9 i el 10 i anem votant.

En aquest cas seria la número 4, que és la sol·licitud de compareixença de la presidenta de l'Institut Català de les Dones davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme, presentada pel Grup Parlamentari de Vox.

El punt 9 és una sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme amb la consellera d'Igualtat i Feminisme sobre els plans d'acció del departament, presentada pel Grup Parlamentari de VOX.

I el punt 10, que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme amb la consellera d'Igualtat i Feminisme sobre el nou pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere, presentada pel Grup Parlamentari de VOX.

Llavors, ara votaríem el 4, el 9 i el 10.

Vots a favor?

Perfecte, vots a favor del Grup Parlamentari del PP i de VOX.

Abstencions?

Cap abstenció.

I vots en contra?

Vots en contra del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Comuns i Junts. Perfecte.

Sol·licitud de compareixença d'una representació d'EADA Business School perquè informi sobre les conclusions de l'estudi del 2025 sobre l'impacte de la menopausa en el treball a Espanya

356-00822/15

Ara passàrem a votar el punt 5, que és la Sol·licitud de compareixença d'una representació d'EADA Business School, davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè informi sobre les conclusions de l'estudi del 2025 sobre l'impacte de la menopausa en el treball a Espanya, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Comuns, Junts i PP.

Abstencions?

Vots en contra?

I vot en contra del Grup Parlamentari de VOX.

Sol·licituds de compareixença

356-00823/15, 356-00950/15 i 356-00956/15

I ara passàrem a votar la resta, que en aquest cas seria el punt 6 i el punt 7 i 8.

Vots a favor?

Doncs, quedarien aprovades per unanimitat.

I ara sí, doncs, ja començaríem amb les compareixences. Suspenem uns minuts per buscar les compareixences. (Veus de fons.) Sí, seran en bloc. La seqüència serà quinze minuts cada compareixent, els grups parlamentaris tindrem tres minuts i després, si s'ha d'obrir un segon torn, després la resposta a les compareixences.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

La presidenta

Doncs ara passaríem als punts 11 i 12 de la comissió...

Compareixença d'una representació de la Unió General de Treballadors de Catalunya per a presentar l'informe sobre la bretxa salarial corresponent al 2024

357-00425/15

...que seria la compareixença d'una representació de la Unió General de Treballadors de Catalunya davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per presentar l'informe sobre la bretxa salarial corresponent a l'any 2024 i la compareixença d'una representació de dones de comissions obreres de Catalunya davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per presentar l'informe sobre la bretxa salarial corresponent al 2024.

Cada compareixent tindrà quinze minuts i després obrirem el torn dels grups parlamentaris. I ens acompanyen la senyora Ivette Barrachina Hidalgo, secretària d'Igualtat i LGTBIQ+, de la Unió General de Treballadors de Catalunya, i la senyora Menchu Gutiérrez Jiménez, secretària de Dones, Feminisme i Igualtat de Comissions Obreres.

Doncs començaria... Perfecte, doncs, tens quinze minuts a partir d'ara.

Ivette Barrachina Hidalgo (secretària d'Igualtat i LGTBIQ+, de la Unió General de Treballadors de Catalunya)

Molt bé. Bé, en primer lloc expressar el meu agraïment per l'oportunitat de ser avui aquí en aquesta Comissió d'Igualtat. Saludar la senyora presidenta de la comissió, honorables diputades i diputats, convidades i convidats.

Avui us explicaré l'informe que vam fer, el nostre darrer informe de la bretxa salarial que vam fer el 2025 amb dades passades, que ara us explicaré per què, que es titula "La reducció de la jornada laboral propicia la conciliació i disminueix la bretxa salarial de gènere a Catalunya.

Permeteu-me que comenci amb una reflexió de la gran activista feminista Susan B. Anthony: “Només quan les dones siguin econòmicament independents seran lliures”. Aquesta llibertat econòmica és el fonament de qualsevol societat justa i equitativa i avui a Catalunya aquesta llibertat continua sent una assignatura pendent per a milers i milers de dones.

Abans de començar a exposar les dades i el nostre informe, voldria assenyalar sobretot una reivindicació que tenim des de l'UGT de Catalunya. Tot i que l'informe és del 2025, les dades que nosaltres agafem per analitzar-ho no són del 2024 en la seva majoria, són del 2023, 2022 fins i tot, i algunes fins i tot passades. Això succeeix perquè no tenim dades actualitzades.

Llavors, com a reivindicació, des del sindicat us volem transmetre la necessitat de tenir aquestes dades actualitzades, de tenir la informació segregada per sexe, per gènere i poder d'aquesta manera treballar des d'una igualtat real. Al final, si treballem en polítiques socials des del sindicat i intentem fer mesures amb dades que no són les que realment a dia d'avui estan succeint al país, se'ns fa difícil poder fer una feina que realment abasti tot.

Entrant ja en matèria, el nostre informe confirma, una vegada més, que la bretxa salarial no és una anècdota, sinó que és la conseqüència d'una profunda desigualtat estructural.

Segons les nostres últimes dades disponibles i la nostra anàlisi, la bretxa salarial de salari mitjà anual a Catalunya es va situar en un 19,51 per cent, dos punts i mig per sobre de la mitjana de l'Estat. Aquest percentatge es tradueix en una xifra que ens ha de fer reflexionar. Les dones, a dia d'avui, cobren 6.219 euros menys que els homes a l'any.

Com a dades més significatives. Les dades que hem analitzat del 2022 demostren que la bretxa salarial més gran a Catalunya són per les ocupacions de treball elementals, un 32,40 per cent de bretxa, i a la restauració, un 30,62 per cent, tots dos amb una forta presència de persones treballadores dones.

A la vegada, el sector amb més bretxa salarial és el de sector de serveis, on tenim un sector que ocupa un 19,82 per cent de bretxa salarial.

Si entrem a parlar de franges d'edat, veiem que les joves, les dones joves, quan entren al mercat laboral, ja entren cobrant un 15,81 per cent menys que els homes. Nosaltres analitzem que això passa perquè parlem de segregació ocupacional. Quan entrem al mercat laboral ja estem predefinides a un sector o a unes ocupacions que tenen més bretxa salarial.

Si analitzem, per exemple, quina de les franges d'edat té més bretxa salarial, ens n'anem a les de més de cinquanta-cinc anys. Les dones que tenen més de cinquanta-cinc anys tenen una bretxa salarial del 23,13 per cent.

Si com a dada agafem això, ens enllaça amb la següent dada. La bretxa salarial no només és un tema d'ocupació laboral actual quan estàs al treball, quan estàs ocupant una feina, sinó que continua quan t'has jubilat. Les dones cobren un trenta per cent menys de pensió de jubilació i aquí són persones que ja no estan al mercat laboral. La seva pensió de jubilació és el que tenen per viure i per tenir una vida digna. Llavors això ens preocupa i ens ocupa, perquè al final, si tu estàs cotitzant durant molts anys de la teva vida i quan acabes no pots tenir una pensió ni tan sols equitativa a l'altre gènere, tenim un problema, i més com està actualment la vida. Crec que tothom que estem aquí som conscients que cada cop és més cara.

La desigualtat salarial, com hem assenyalat, és un problema complex. Té arrels profundes i nosaltres hem analitzat algunes causes clau de la bretxa.

El primer de tot seria l'efecte de l'edat i la maternitat. S'amplia la bretxa salarial quan tens trenta-cinc anys. Per les dones, ser mare, formar una família, et produeix un biaix; en canvi, per als homes és el contrari. Quan parlem de taxes d'ocupació amb fills, els homes tenen un 88,40 per cent; en canvi, les dones un 71,30 per cent. Això també es pot acompanyar amb la dada que les excedències per cura de fills i filles en són prova: 89,26 agafades per dones encara avui en dia.

Parlem de la següent causa que hem analitzat, la segregació laboral i la manca de valoració. Com ja hem assenyalat, el 80,86 per cent de les dones catalanes es concentren en ocupacions de serveis com restauració, serveis de personal, serveis d'atenció a la ciutadania, a l'usuari, o feines elementals, i aquestes professions estan pitjor remunerades. La bretxa salarial augmenta un trenta per cent.

A més a més, si anem a l'IBEX 35, la presència de dones a la presidència és només del 12,1 per cent i als consells d'administració del 41,3 per cent. Podem ocupar càrrecs de direcció, però no en igualtat; encara estem per sota la mitjana.

Pes de les administracions públiques, som el seixanta-tres per cent aproximadament de les persones que treballem a l'administració pública per la ciutadania, però, en canvi, el 69,30 per cent d'aquest personal són dones que estan en personal d'interinatge. És a dir, som més, però tenim més temporalitat. Som més, però ocupem només el 43,82 per cent de personal directiu.

Això és un tema que ens preocupa especialment al sindicat. Per nosaltres l'administració pública és referent, és on hem d'anar a buscar aquelles referències per aplicar després a l'empresa privada, és on no ens hem d'avergonyir per parlar de dades. I això no està passant, malauradament, amb la bretxa salarial. Hi ha alguna cosa que hem de canviar.

Jo crec que començaria, per exemple, per la temporalitat. Quan parlem de complements salarials desiguals, les dones ocupen tasques molt més feminitzades i aquestes tasques estan associades a menys complements. Es valoren molt més les tasques masculinitzades quan parlem de complements.

La bretxa al cobrament d'aquests complements és un 31,66 per cent, el doble que el del salari base. El salari base l'agafem i tenim una bretxa salarial del 13,47 per cent. En canvi, quan vas a complements, veus que aquí hi ha un biaix molt més important.

Aquests complements, com he assenyalat, estan orientats a feines masculinitzades. I, clar quan parlem d'altres feines més feminitzades, com per exemple podria ser serveis socials, sanitat, no es reconeixen tant aquests complements.

La bretxa a les franges salarials més baixes. Hem comprovat que quan es va aplicar la pujada de l'SMI va reduir una mica aquesta bretxa salarial. La bretxa entre salaris..., parlem que el deu per cent de salaris més baixos és on té la bretxa salarial més alta. És a dir, que les dones s'ocupen els salaris més baixos. 35,49 per cent de mitjana salarial, del doble del que hi ha en aquest 35,49 per cent. Hem de treballar en aquests salaris més baixos. Si veiem que les dones cobren menys, si treballem per aquí podem revertir aquesta bretxa salarial.

I, com he assenyalat abans, quan va passar la Covid-19, jo era de les ciutadanes que sortia a fer aplaudiments al balcó perquè agraiïa notablement la feina que feien les persones a la sanitat. Bàsicament, per nosaltres eren els nostres salvadors i salvadores. Però encara si ens n'adonem, quan parlem de condicions laborals, i ara concretament perquè és el tema que ens ocupa, el salari, veiem que la sanitat, que és un sector notablement feminitzat, té una bretxa salarial alta. Les dones encara patim en aquestes professions que són tan essencials per a la societat, com són la sanitat, els serveis socials, educació, aquesta bretxa salarial. I no només en els salaris, sinó també podem parlar de les direccions. Si en un hospital tenim un setanta per cent de dones treballadores, com a exemple, i en canvi la gerència o la direcció estan ocupades majoritàriament per homes, òbviament tenim bretxa salarial. Hem de propiciar que això es reverteixi. Si són més dones que ocupin també en equitat de lloc la possibilitat de poder pujar igual que els homes o ocupar aquests llocs i tenir, per tant, un salari més elevat.

Amb aquestes causes que hem analitzat, sí que hem detectat diferents coses que podrien fer-se per intentar revertir aquestes circumstàncies. Una d'elles és intentar fer complir la legislació d'igualtat més enllà del que estem fent ara.

Quan parlem de legislació d'igualtat, per exemple, podem parlar de la directiva de la Unió Europea que va ser aprovada el 2023 i que tenim fins al 2026 per transposar-la, això és cert. Però crec que potser estaria bé agafar aquesta directiva, intentar fer aquesta transposició molt més aviat i, a més a més, anar un passet més enllà. Aquesta directiva ens diu que s'ha de fer transparència salarial a totes aquestes empreses de més de cent treballadores i treballadors. A Catalunya hi ha moltes més pimes que no pas empreses grans. Anem un pas més enllà, demanem aquesta transparència salarial a empreses més petites. Parlem de cinquanta treballadors, parlem de vint-i-cinc cap amunt, parlem-ho, però cent potser se'ns queda petit.

Total inspecció de treball de recursos necessaris. Ho hem de dir, la inspecció de treball fa molt bona feina. Realment, la inspecció de treball és una eina que s'ha d'utilitzar i l'utilitzem nosaltres, com bé ja sabeu i us imagineu, moltes vegades, però no arriben a tot, és impossible, i necessiten més personal.

Negociació col·lectiva. Quan parlem de negociació col·lectiva no només parlem de convenis col·lectius. Tenim els plans d'igualtat. Sabeu que vam tenir molt rebombori els reials decrets quan van sortir, ens han donat molta feina i a dia d'avui encara ens continuen donant molta feina, però necessitem recursos. Estem a gairebé totes les taules de negociació els dos sindicats més representatius del país. No arribem a tot, és impossible. Tenim els mateixos recursos que abans de la normativa que va sortir el real decret. Llavors, necessitem aquesta aportació també de compromís, d'entendre que amb les mateixes persones, amb el doble de feina, és molt difícil poder arribar a tot.

Com he dit, les administracions públiques han de ser exemple.

I el que també he assenyalat, i per nosaltres és una de les més importants, s'han de reconèixer les tasques que són indispensables i que són realment imprescindibles per a la societat. Les dones, culturalment, hem sigut qui hem cuidat i que actualment, les dades ens ho diuen, som les que encara cuidem. No només els nostres fills i filles, sinó també parlem de persones ascendents. Aquí hem de donar-hi la volta. Hem de veure com canvia culturalment també el fet que les dones siguin sempre les que s'agafin les mateixes excedències, siguin les que pateixen potser la pèrdua econòmica de donar la mitja jornada potser del seu treball, reduir-se i poder encarregar-se de la feina. I també s'han de reconèixer aquestes tasques de cura, no només les que fem fora del treball, sinó dins.

I, per acabar, en un informe de la Unió Europea sobre la bretxa salarial, una frase deia que "la igualtat de gènere no és només un dret fonamental, sinó també una condició necessària per a un món de pau, prosperitat i sostenibilitat". Des de nosaltres, des de l'UGT de Catalunya, afegim que la igualtat de gènere en el món laboral no és només un dret, sinó un imperatiu econòmic i social, i això ve lligat a l'economia.

Nosaltres treballem per tenir una vida més digna i no pas al contrari. Hem de treballar per aquesta igualtat en salaris i hem de treballar perquè la igualtat real arribi a totes les fonts socials i econòmiques que tenim.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies.

Compareixença d'una representació de Dones de Comissions Obreres de Catalunya per a presentar l'informe sobre la bretxa salarial corresponent al 2024

357-00426/15

Doncs, ara passaríem al segon torn, de la senyora Mentxu, per fer la seva compareixença.

Mentxu Gutiérrez Jiménez (secretària de Dones de Comissions Obreres de Catalunya)

Molt bé, moltes gràcies. I també, per suposat, agrair l'oportunitat de presentar l'informe de bretxa que les Comissions Obreres vam presentar el mes de febrer de l'any passat, amb les mateixes dades i les mateixes fonts que ha comentat la Ivette de l'UGT.

6.219,39 cèntims d'euros pot semblar poca cosa -més d'un milió de les antigues pessetes per als *boomers* i *superiores*-, però amb 6.200 euros podem canviar les finestres de casa, podem pagar el tractament de l'ortodòncia de la filla, podem pagar un any d'escola bressol privada, perquè a la pública no hi cabem tots. O també podríem pagar un màster per millorar la nostra formació professional i millorar les nostres opcions laborals. Podria ser molt, podria ser poc, però el que sí que sabem, com bé deia la Ivette, és que aquesta, 6.219,39, és la mitjana de diferència salarial entre les dones i els homes de Catalunya.

En aquests quinze minuts escassos us intentaré explicar per què mesurem la bretxa, com la mesurem, per què persisteix, i algunes dades per elements d'interès, conclusions i algunes propostes, les que no ha comentat la Ivette, per reduir..., tant les coses que estem fent i que estan funcionant com les que pensem que són reptes per la població treballadora catalana.

Mesurem la bretxa perquè ens dona una realitat que la desigualtat és estructural i que si no es quantifica es converteix en excuses de que triem pitjor, que negociem

pitjor, i perquè les dades són una eina sindical i no per fer informes, sinó per millorar drets.

Visibilitzem amb aquestes dades de bretxa on perdem, en salaris, en complements, etcètera. Negociem amb proves, redistribuïm temps i diners, i rendim comptes, perquè avaluem convenis i empreses, i sancionem o proposem sancionar per incompliments, perquè el que no es mesura no canvia.

Com la mesurem? Ho ha dit la Ivette. Utilitzem l'enquesta d'estructura salarial que el 2022 es va realitzar aquesta edició quadriennal, que és la que hem utilitzat ambdós sindicats.

En primer lloc, i la primera queixa podria ser que aquesta enquesta es clou les treballadores de la llar, amb el seu règim especial. Per tant, és un col·lectiu que, com sabem tots i totes, és altament feminitzat, amb baixos salaris i no les té en compte. *I siento decir que si las tuviera en cuenta sería el dato todavía más elevado* dir que, si les tingués en compte, seria el dato tot i més elevat de diferència.

Quina és la bretxa? Com bé ho deia la Ivette, amb aquestes dades i aquests 6.219 euros de diferència, els homes arriben a cobrar 31.878 euros de mitjana salarial anual i les dones 25.659. Quina és la tendència? És cert que es va reduint, que ha disminuït de manera gairebé ininterrompuda des del 2014, però hem de parar-nos a pensar que la dada de la diferència dels salaris no s'ha disminuït.

A nivell de nacionalitat, els salaris dels homes extracomunitaris haurien de créixer un 58,7 per cent per igualar el dels homes estrangers comunitaris. Aquesta no és la bretxa entre sexes, però és prou significativa per esmentar-la. I encara més, el salari mitjà d'una dona migrant extracomunitària hauria de créixer un 99,2 per cent, és a dir doblar-se, per igualar el salari mitjà dels homes extracomunitaris.

A nivell de formació, a nivell d'estudis, també veiem que s'incrementa la bretxa quan menys formació tenim.

A nivell d'estructura salarial, ho esmentava també la Ivette, la principal bretxa que trobem és a nivell dels complements salarials. I aquí m'aturo una mica. Per què tenim la bretxa als complements salarials? I aquesta és una detecció que fem a través de la feina que fem els dos sindicats majoritaris en el treball de plans d'igualtat. Perquè

tenim una negociació col·lectiva on els complements salarials estan visiblement masculinitzats. Paguem de més per treballar més, per tenir més disponibilitat, per treballar amb penositat o perillositat, i amb nocturnitat. *Y no he de decir quien está dentro de estas características de condiciones de trabajo.* A les hores extra, la bretxa és del 137 per cent.

A nivell de les edats, ho esmentava també la Ivette, la maternitat i el sistema actual de cures que descansa sobre les espatlles de les dones amplia des dels trenta-quatre fins als quaranta-quatre anys la bretxa. Dels quaranta-cinc als cinquanta-tres anys, les dones patim un 27,7 de bretxa.

A nivell de tipus d'ocupació, ho comentava també la Ivette, en el percentil més baix de salaris és on tenim més bretxa també. Les dones estem encabides dintre de percepció del salari mínim interprofessional. D'aquí també que la bretxa es comença a reduir pels recents impulsos del salari mínim interprofessional, comencem a veure com la pujada del salari mínim és una eina que ha servit per reduir la bretxa. Lo és una mesura feminista, jo sempre ho dic, la pujada del salari mínim no és una mesura feminista, però sí que ha impactat en els salaris més baixos i aquí és on som les dones.

Una altra dada que ens ha de fer pensar. A nivell de gran d'àrea d'empresa tenim més bretxa quan més petita és l'empresa. A mesura que creix el nombre de persones treballadores també es redueix la bretxa.

I me n'aniria una mica a les conclusions, que penso que demostren en gran part que tot el treball que fem als agents socials mereix la pena. La bretxa baixa en percentatge, diem, però no a nivell de diferència salarial. Avancem a la part alta dels percentils, però el terra enganxós persisteix a la base. Dèiem que la meitat de la bretxa s'explica mitjançant els complements, per tal que cal regular els complements.

A nivell de temporalitat, que també no ho hem comentat, evidentment s'està corregint també perquè l'efecte de la composició del Reial decret 32/2021 redueix la bretxa en el sentit que, evidentment, està més limitada la contractació temporal, i ens passa el mateix amb la parcialitat. I el nivell d'antiguitat les dades també ajuden, però pesa més el nivell d'estudis. En estudis no universitaris, per exemple, la bretxa supera el 40 per cent.

Què ens està funcionant? Els plans d'igualtat, ho deia la companya. Actualment tenim 7.874 empreses a Catalunya amb obligació de disposar d'un pla d'igualtat. Tenim registrats el REGCON 2.226, dada d'aquest matí. Un vint-i-vuit per cent només de les empreses obligades a tenir un pla d'igualtat el tenen registrat avui.

Què ens permeten aquests plans d'igualtat? El que deia la companya també: revisar complements, valorar llocs de treball amb perspectiva feminista i, evidentment, fer un seguiment sindical que aquests plans d'igualtat no quedin en un calaix com una mesura per complir amb la llei i ja està.

La qüestió de la transparència retributiva és urgent que es transposi la directiva. No podem esperar el juny del 2025 perquè, entre altres coses, aquesta directiva obligarà les empreses a reduir el límit de justificació de la bretxa. Ara mateix les empreses han de justificar per què tenen el percentatge de bretxa que tenen només si pugen del vint-i-cinc per cent de bretxa. Aquesta directiva reduirà aquest percentatge fins a un cinc per cent, i ho necessitem urgentment.

Una dada també que complementa el que deia la Ivette. És cert que la major bretxa la tenim al sector serveis i sabem que estan funcionant bé els plans..., bé, que estem fent coses per combatre-ho, perquè el quaranta-vuit per cent d'aquests 2.226 plans registrats són del sector serveis. Per tant, alguna cosa fem bé amb la feina que tenim, amb els recursos que tenim.

A nivell de salari miniconvenis, evidentment, hem d'avançar al nivell de salari mitjà i especialment aquests sectors especialment feminitzats. També reduir la parcialitat i consolidar hores complementàries. Això ens passa molt, tenim sectors amb jornades parcials que acaben fent hores complementàries. Aquí tenim experiències com el conveni de Decathlon, per exemple, on tenim un pacte per consolidar les hores complementàries que s'han fet l'any anterior.

I evidentment, ho he dit al principi, la bretxa té una explicació estructural i social. Llavors, hem de treballar per una educació real i efectiva a les escoles, perquè hem de créixer amb nens i nenes referents, amb dones especialment referents, perquè aquestes noies també s'apropin a carreres STEM, per exemple, i les tinguem en sectors que habitualment estan masculinitzats, com les carreres de Ciències, Tecnologia, Enginyeria, etcètera.

Qüestions a encetar, aquest salt qualitatiu que ens mancava també. Evidentment, obrir ja la negociació de l'acord interprofessional de Catalunya. Hem de blindar salaris, hem de blindar temps i hem de treballar per una igualtat real, perquè sense un marc català fort de relacions laborals, evidentment, tindrem més precarietat i tindrem més bretxes. I la reducció de jornada a trenta-set hores i mitja. Generarà menys parcialitat, més ingressos femenins i estem segures que reduirà la bretxa també.

La inspecció de treball, ho ha comentat la companya, tant més recursos per a la inspecció de treball, més formació, més sensibilització i enduriment de sancions. No pot ser que una empresa, per no tenir un pla d'igualtat, únicament s'emporti una sanció de set mil euros.

I després una qüestió amb què crec que estem molt d'acord els dos sindicats. Avui dia, a les empreses catalanes, el sindicalisme és una anomalia democràtica. Vull dir, mentre tinguem al mercat laboral català empreses que penalitzin l'organització sindical al centre de treball i les persones que es presenten a les nostres candidatures rebin penalitzacions en carrera i formació en la seva carrera laboral, difícilment podrem executar una labor de vigilància tant a nivell de condicions laborals com en matèria d'igualtat.

I sobre la qüestió de la maternitat i les cures de les dones, hem d'apostar, i així estem convençudes a Comissions Obreres en aquest mandat, d'aconseguir un pacte integral de cures a Catalunya. Hem de posar al centre la cura de les persones, que responsabilitzem tota la societat catalana de les cures, que posem al centre de vida per alliberar, sobretot -que és una qüestió que intrínsecament estem parlant tota l'estona amb aquestes dades-, per alliberar el temps de les dones. Les dones som més pobres a nivell de temps, també, i que aquestes cures no ens perjudiquin salarialment. I també, evidentment, valoritzar les professions que cuiden, aquestes que són essencials, aquestes que aplaudíem als balcons durant la covid i que dignifiquin la feina d'aquestes companyes.

Evidentment, les treballadores de la llar, especialment dones migrades, se'ls ha d'aplicar de manera efectiva el conveni 190 de la OIT. Hem de garantir tots els seus,

no només en seguretat i salut, tots els seus drets en plenitud, i treballar, com he dit abans, per desagregar el mercat de treball, començant per la formació.

Jo tancaria dient *-y no llego ni al tiempo-* que la bretxa baixa en percentatge, no baixa en euros, però que la clau, i ho hem dit les dues, són els temps de treball i de no treball i els complements. Hem d'apostar per transparència, per cures públiques, *por menos excusas y por más igualdad*.

Gràcies.

La presidenta

Doncs, moltes gràcies a les dues per la vostra exposició. Ara passaríem amb el to dels grups parlamentaris i començaria el grup parlamentari sol·licitant, que en aquest cas és el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Elena Díaz, per un màxim de tres minuts.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, presidenta. Bé, primer de tot, doncs, gràcies, senyora Barrachina, senyora Gutiérrez, per la seva exposició avui dels seus informes respecte, entre altres qüestions, la bretxa salarial, i enhorabona per la feina que feu, entre d'altres, d'aquests informes, perquè la veritat és que cada any almenys el nostre grup els consulta per veure, doncs, quina evolució tenim, no? Doncs, en nom del meu grup, donar-los les gràcies per la feina i l'exposició d'avui.

Nosaltres vam demanar aquesta compareixença perquè creiem que és essencial que en aquesta comissió es parli, entre altres qüestions, doncs, també del que té relació amb l'ocupació de les dones, perquè vostè, senyora Barrachina, ha començat dient, doncs, que una dona no pot ser lliure plenament fins que no tingui, doncs, una independència econòmica o certa independència econòmica. I 6.200 euros, doncs, a l'any, això manca una mica o *merma* una mica aquesta llibertat de cadascuna de les dones. I, a més, perquè encara hi ha persones, hi ha grups que diuen que això de la bretxa salarial és un invent del sindicalisme, dels progrés i demés, no? I no és que ho diguem nosaltres, és que precisament l'any 2023 el Premi Nobel d'Economia li vam donar a la senyora, a la doctora professora de Harvard, Claudia Golding, sobre un estudi que va fer durant molts anys -crec que quinze anys, si no recordo

malament-, que va analitzar les conseqüències i les causes sobre la bretxa salarial i, doncs, va ser mereixedora d'un Premi Nobel, una qüestió tan rellevant com és la bretxa salarial, no? I una de les qüestions que ella destacava en el seu informe era la qüestió mal entesa que a vegades, doncs, ens feia creure que la bretxa salarial venia donada en moltes ocasions per la manca de formació o la menys formació de les dones, no? Sí que potser era una circumstància que es venia donant als inicis dels temps, però en el moment en què a partir dels anys 70, 80, 90, les dones comencen a formar-se en els nivells similars als dels homes, es veu que elles es formen més, però continuen cobrant menys, no? Llavors, va desmentir aquest mite de la formació, no?

Crec que clarament el problema o un dels problemes principals és l'estructura del nostre mercat laboral, no? Es penalitza encara la maternitat, es penalitza la rigidesa del nostre mercat laboral, perquè tenim un sistema on actualment les empreses premien més aquesta disponibilitat que normalment la té l'home, perquè es penalitza voler sortir a la teva hora de la feina, es penalitza que si surts a les cinc, doncs, vulguis sortir a les cinc, que és la teva hora, o es beneficia, es premia, normalment als homes, que dona igual que surtin a les cinc, a les sis o a les set, perquè, diguem, la seva responsabilitat de cura o no existeix o és menor, no?

Crec que aquesta rigidesa del mercat laboral, en lloc de premiar o valorar més la productivitat, i depenent una mica de l'horari, i sabent molt conscientment que no en tots els oficis és possible, però crec que encara els llocs on és possible es continua premiant menys, com deia, aquesta disponibilitat que no pas la productivitat.

I també m'agradaria parlar sobre, molt ràpidament, sobre el tema de la jubilació, perquè ha dit: "les dones cobren un trenta per cent menys". Això són 522 euros al mes, que no és poca cosa. I, a més, una altra dada és que no és que cobrin menys, és que es jubilen més tard, perquè no poden jubilar-se abans, no?

I jo només acabo amb una pregunta, que vosaltres heu posat molt el focus la qüestió de la maternitat com un dels principals problemes, però i abans de la maternitat? O sigui, tot comença amb la maternitat o les dones ja patim aquesta discriminació prèvia a la maternitat?

Gràcies, i disculpi per l'excés del temps, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn de la paraula del Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula la diputada Ennatu Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats. En primer lloc, agrair a la senyora Barrachina i a la senyora Gutiérrez per la presentació d'aquest informe sobre la bretxa salarial.

Crec que estudis com aquest ens ajuden a entendre millor la situació de la dona al mercat laboral i, sobretot, a definir polítiques més adequades per donar resposta a la bretxa salarial de gènere. Coincidim completament amb la diagnosi que feu de la situació. De fet, tenim un sistema econòmic a mateix nivell acadèmic, mateixes tasques, treball o fins i tot mateixes hores extra treballades beneficia o recompensa més els homes que les dones.

Jo crec que estem parlant o estem quantificant la injustícia que les dones pel fet de ser dones cobren menys que els homes, però, a més a més, també doneu una dada innovadora, diria, en els darrers anys, que és que les dones estrangeres o, sobretot, aquelles que estan fora de la Unió Europea, cobren menys que les seves homòlogues, les dones europees o, fins i tot, significativament més que els homes autòctons. I, per tant, crec que és una qüestió de justícia poder rectificar aquesta situació i encaminar-nos cap a l'equitat salarial.

Per tant, per mi, també hi ha una dada que feu, feu estimacions. Per mi, la principal pregunta que ens hem de fer és si serem capaços, avui, a Catalunya, d'aconseguir arribar o tancar la bretxa salarial entre el 2040 i el 2050, tal com estimeu.

Des de Junts creiem que necessitaríem molt més compromís per part del Govern per tal d'arribar a aquests objectius i, per tant, crec que hem començat a fer uns quants passos com a partit de l'oposició. Per exemple, vam entrar a una moció perquè el Govern integrés perspectives de gènere en totes les seves polítiques públiques, però, a més a més, també vam demanar que necessitàvem moltes més dades i molta més informació per poder adequar les polítiques feministes.

Després, una cosa que no hem tocat a la presentació, i que nosaltres hi hem pensat, a través d'una proposta de resolució, és intentar facilitar la participació de les dones en carreres en l'àmbit de les STEM. Justament, és un àmbit on està més valorat, hi ha treballs més cotitzats, però en canvi hi ha una baixa representació de dones.

Heu parlat també de les jornades laborals. En aquest debat, nosaltres hem insistit que s'augmentessin els sous. Heu parlat de l'àmbit que s'ha de treballar en els sous més baixos. A mi m'agradaria si poguéssiu expandir una mica més en això. Evidentment, nosaltres d'acord que s'augmenti el salari mínim interprofessional a Catalunya i, sobretot, m'ha agradat molt que hàgiu dit un altre cop que el teixit econòmic de Catalunya està format per empreses petites i, per tant, que nosaltres hauríem d'intentar exigir que elles també complissin aquests plats d'igualtats, i si ho poguéssiu expandir estaria molt bé.

Després, estem d'acord que un dels contribuïdors que hi hagi una desigualtat de base és el fet de les cures, la divisió de les tasques de cures. I això ho hem mirat, però a mi m'agradaria que haguéssiu parlat del pacte integral de les cures. Estaria bé si poguéssiu explicar què implicaria això, quins principis tindria o propostes de primera mà.

I, després, també la qüestió de la temporalitat, què significaria que treballéssim més en la temporalitat, si poguéssim aterrar una mica més això.

I, després, la xifra -perdoneu que m'estigui allargant-, heu parlat..., mirant les dades, dèieu que si integréssim les dones treballadores de la llar, la bretxa salarial o les xifres canviarien. Heu fet una estimació de quan canviaria la bretxa salarial, perquè potser ens estem equivocant de dades.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de la paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i té la paraula la diputada Tània Verge.

Tània Verge Mestre

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies a la senyora Gutiérrez i a la senyora Barrachina per les seves aportacions. Compartim plenament aquesta indignació pel

retard de les dades, això per començar. Sempre ha sigut així, perquè l'enquesta d'estructura salarial va amb dos anys de retard, i això depèn de l'INE. Per tant, aquesta reivindicació l'hauríem de traslladar també al *Congreso* i a l'INE, si és que com a mínim un any s'hauria de poder avançar. Semblaria raonable, no? Això va lligat a com la Seguretat Social també recull les dades per després traspasar l'INE. Vull dir, no és que l'INE posi traves, entenc, sinó que hi ha tota una cadena, però que l'hauríem de fer a l'Estat aquesta reivindicació. Igual que la reivindicació d'inspecció de treball, que les places les assigna l'Estat.

De fet, hi ha tot un conjunt d'actuacions que ha sigut una de les reivindicacions que s'han fet sempre des de Catalunya, perquè quan les nostres lleis d'igualtat han incorporat elements que tenien a veure amb el mercat de treball, se'ns ha recorregut la llei al Tribunal Constitucional i els articles han quedat sospesos.

El que els famosos decrets van incorporar, els decrets de l'Estat van incorporar els plans d'igualtat per empreses per sota de cent persones treballadores o la figura de persones referents de gènere en la negociació col·lectiva, ens va quedar sospesa el 2015 i fins que a l'Estat no s'ha regulat no hem pogut avançar en aquesta direcció.

Crec que també hi ha hagut poca valentia a l'hora d'introduir les quotes a les empreses, als consells de direcció, perquè s'ha agafat la mesura més tova possible. Sí que acabarà fent algun efecte, però quants anys més? Estem una mica cansades d'esperar.

Llavors, si agafes França, els Països Baixos, alguns països nòrdics, les quotes que s'havien introduït és, en el cas de no complir, ja sancions de veritat. No es reparteixen dividends, les decisions són nul·les de ple dret, i aquí és allò del *cumple o explica*. Té una altra característica, no?

També hi ha hagut una aplicació força mínima de la directiva de permisos de cures per part del Govern, no només en velocitat, sinó també han quedat excloses moltes famílies que ara tenen criatures petites, però no podran retroactivament..., les que tenen ara criatures de quatre anys per exemple, gaudir d'aquests permisos remunerats.

I sovint, i això era una reivindicació que ens havia fet moltes vegades, els decrets sembla que s'hagin d'aplicar per art de màgia, perquè no es doten de recursos.

Llavors, els sindicats heu anat desbordadíssims acompanyant les empreses més petites a fer els plans d'igualtat i des dels governs subestats tampoc podíem donar cobertura, perquè hi havia un marge d'aplicació molt curt per poder adaptar a tot el que vindria.

Us plantejo, per tant, algunes qüestions que sí que pot fer Catalunya directament sense dependre de canvis -trenta segons, presidenta.

Parlem de les segregacions ocupacionals i sovint ens enfoquem molt a que les dones s'incorporin a les TIC, però també necessitem més homes que cuidin. Quines propostes específiques teniu en aquest cas per corregir la balança en els dos costats?

Dos, aquest pacte de cures ha de posar molt de pes en la corresponsabilitat pública, perquè també hi ha la implicació dels homes, però això és un procés de canvi cultural molt més llarg, i aquí el *Ministerio de Igualdad* ha retallat un vint-i-cinc per cent el *Plan corresponsables*. El Govern de la Generalitat ho haurà de compensar, però no va en aquesta direcció.

I la tercera seria el salari mínim català. Si vostès plantegen que quan s'ha pujat el salari mínim hi ha hagut una repercussió important en el tancament de bretxa, si aquí pugéssim al salari mínim també hi hauria un tancament de la bretxa.

Gràcies.

Com ho veuen?

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari del PP de Catalunya, i té la paraula la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Primer de tot, agrair a la senyora Barrachina i a la senyora Gutiérrez les seves intervencions en nom dels seus respectius sindicats.

Vostès ens explica, ens han vingut a explicar un tema complicat, que és el de la bretxa salarial, perquè hi ha diversos inputs que també tenen a veure en el càlcul d'aquesta bretxa, d'aquesta escletxa.

Primer, el lloc que ocupa, els tipus de contractes, parlem de contractes a jornada completa, però també parcials, i aquí caldria saber, quan són majoritàriament dones, si és per obligació o si és simplement perquè és una decisió pròpia, i també el tipus d'ocupació.

Jo penso que també hi han hagut molts avenços que incideixen positivament en les dades des de l'any 2009, que si no recordo malament és quan es va començar a calcular aquesta mesura. Un és l'increment del nivell d'estudis, la presència de les dones en sectors millor remunerats, i també l'antiguitat en la incorporació al món laboral.

Però, clar, que una dona cobri un salari inferior per un lloc de treball d'igual valor que un home -dic igual valor que vol dir mateixa responsabilitat i qualificació, tipus de contracte i hores, o sigui, clavat-, això és una discriminació, no és una diferència salarial.

En l'escala de prioritats jo penso que n'hi ha moltes, però la primera és l'accés a un treball, és el primer problema a solucionar i l'índex d'atur de les dones és bastant més alt. I la veritat és que sense aquest accés -i no ho vull generalitzar- no existeix l'autonomia personal, però també és cert que la precarietat és igual de dramàtica per un home que per a una dona.

Jo sí voldria preguntar que si estem davant de mateix treball, mateix nombre d'hores, mateixa categoria professional, mateixa antiguitat i en el mateix sector de treball, si tot això existeix o partim d'aquesta base i resulta que, a més, la majoria de les professions tenen convenis col·lectius negociats amb vostès, amb els sindicats, perquè molts d'aquests sectors són sectors professionals que tenen convenis col·lectius que negocien amb vostès, els sindicats, com és que encara segueix produint, segons vostè, segons les seves dades, aquesta bretxa?

I vaig acabant ja, senyora presidenta. Més recursos, sí, però jo penso que és important imposar la promoció professional de les dones, però les mesures són transversals. Han de facilitar la conciliació de l'educació de zero a tres gratuïta, per exemple, és una d'elles; les ajudes a la dependència i la discapacitat han de ser àgils, ja que la dona segueix mantenint el rol, i principalment en el tema de cures.

I també ho han comentat, i m'agradaria que ens ho ampliessin, la discriminació que es pot produir en el cas de les dones que volen ser mares o que són mares, que ja ho són.

Moltíssimes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i té la paraula la diputada Mònica Lora, per un temps màxim de tres minuts.

Mònica Lora Cisquer

Gràcies. Molt bona tarda. Miri, al nostre ordenament jurídic, el principi d'igualtat retributiva per un treball d'igual valor i hores ja està contemplat. En aquest sentit, vull dir que la igualtat davant la llei és indiscutible.

Ara bé, sí que és cert que hi ha dades que avalen l'existència d'una bretxa que afecta tant a homes com a dones, majoritàriament dones, i entre les múltiples causes ens trobem com la preferència a l'hora d'escollir la formació o la reducció de la jornada laboral, i sobretot la maternitat, i és que la maternitat és el principal factor en aquest sentit de penalització salarial. Moltes dones, després de tenir fills, redueixen la seva jornada laboral per dedicar més temps a la criança, i això explica en bona part la diferència d'ingressos anuals, sobretot tenint en compte que la bretxa aquesta s'amplia a partir dels trenta-cinc anys. I això constitueix la principal causa d'aquesta bretxa.

I a mi sí que m'agradaria fer-los dues preguntes, com, per exemple, com s'han tractat els viatges de selecció, per exemple, de dones que abandonen temporalment el mercat laboral per temes de maternitat? Després, quin procediment estadístic s'ha aplicat, més enllà de la mitjana aritmètica, perquè sí que és cert que es basa en dades oficials, però no es distingeix clarament entre discriminació real i factors com la reducció de jornada, de la maternitat, etcètera.

Jo el que sí que tinc clar, perquè s'ha comentat, que si volem abordar aquesta qüestió i el tema de la bretxa maternal, però jo crec que no podem estar parlant..., jo crec que inclús el llenguatge i la manipulació del llenguatge en aquest sentit s'ha

de denunciar, i jo no parlaria de bretxa salarial, sinó en tot cas parlaria de bretxa maternal. Jo aquí en aquest debat sí que m'atreveixo inclús a generar-lo.

I crec que inclús en aquest sentit hem d'anar a l'arrel del tema i abordar aquesta bretxa maternal inclús des de les institucions públiques, poder incorporar polítiques sociofamiliars de perspectiva de família, de perspectiva de maternitat, inclús parlar de perspectiva de paternitat, per què no? També hi ha homes que tenen dret a dedicar-se a la cura dels seus fills, a la cura de dependents; també n'hi ha; no tants com dones, però també n'hi ha. I sobretot contemplar això, no?, el dret de les dones a poder ser mares -lògicament, les que vulguin.

Jo crec que en aquest sentit s'hauria de començar per un departament de família i natalitat, per poder impulsar totes aquelles polítiques públiques que vagin encaminades a donar suport a la família, a reduir tot aquest impacte de la maternitat a la vida laboral de les dones que volen compaginar la feina i la família.

Però després també hi ha una altra qüestió, que no se'n parla gaire, que és la lliure elecció. Hi ha dones que decideixen dedicar-se plenament a la llar i a la criança, i aquesta opció també hauria d'estar reconeguda i respectada.

I per acabar, per una cosa que també han dit, la senyora Gutiérrez de Comissions Obreres, ha parlat d'apostar per una educació real i afectiva a nivell d'infants i adolescents amb conscienciació. I es referia -almenys jo he entès això-, enfocat que una dona ha d'estar al mercat laboral sí o sí. Jo crec que això és un error que sigui el missatge que es doni en els centres educatius. Perquè quin missatge s'està donant? Que una dona, per exemple, que es vol dedicar en exclusiva a les tasques de la llar, a la cura dels seus dependents, dels seus fills, és una dona oprimida o és una dona de segona? Jo crec que aquest missatge no es pot donar als nostres infants.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs, ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies a les dues representants dels sindicats majoritaris de Catalunya. Crec que és important recordar-ho.

I, com que ja els han fet moltes preguntes, sí que volia fer èmfasi en un dels temes que potser no ha sortit tant, tot i que s'ha comentat a l'inici de la intervenció de la representant d'UGT, que és el tema de la reducció de la jornada laboral i, evidentment, el resultat de la votació recent que hem tingut al Congrés, que ha tombat una iniciativa que justament plantejava aquesta reducció de la jornada laboral, amb el vot en contra d'alguns dels partits que avui mateix sentim parlant a favor de les cures i de com combatre la bretxa salarial.

Llavors, la pregunta molt concreta és com valoren vostès el resultat d'aquesta votació i com creuen que això pot afectar a les dificultats per reduir la bretxa salarial, tenint en compte que és un tema que ara s'haurà de tornar a replantejar.

Els volia preguntar també si ens poden aterrar una miqueta tots els temes de bretxa salarial en funció una miqueta de la modalitat de contractació, la modalitat d'empresa o de negoci. Per exemple, si hi ha una diferència de la bretxa salarial entre l'administració pública i el sector privat, tenint en compte que, per exemple, a l'administració pública molts dels treballadors i treballadores públics ja tenen una jornada de trenta-set hores i mitja i tenen polítiques de conciliació més favorables per tothom, homes i dones, i, per tant, veure si això té alguna relació amb que hi hagi una diferència en la bretxa salarial entre el sector públic i el sector privat.

També preguntar-los una mica pels temes d'absentisme, perquè s'està utilitzant l'absentisme per dir que per això no es pot reduir la jornada laboral i entenem que l'absentisme... Potser també s'està atribuint l'absentisme a un absentisme que en realitat no ho és, perquè són baixes justificades o permisos de maternitat o reduccions de jornades que no es poden considerar absentisme i que, evidentment, segueixen estant més en mans de les dones que dels homes, tot i que coincidim en que s'han de fer polítiques també per revertir això.

I, finalment, també sobre la votació que va haver sobre els permisos de conciliació, els permisos de cura i l'allargament del permís de maternitat i paternitat, que sempre ha estat una de les raons que ha explicat la bretxa. La diferència entre permisos de maternitat i paternitat, ara estan igualats, però també és veritat que el permís de

paternitat ha avançat molt en els darrers anys, mentre que el de maternitat no ha avançat el mateix i el resultat que tenim ara és que no s'avança cap a la xifra total que s'està posant-nos a nivell d'alguns països europeus, com poden ser els nou mesos de maternitat i paternitat intransferibles, i que també molts dels partits que parlen de la necessitat de la família i que es tinguin més fills, que hi hagi polítiques de suport a la família, sorprenentment, van votar en contra d'uns permisos que justament el que fan és donar més temps per les cures i per la família.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Doncs, ara seria el torn de les compareixents per respondre totes les qüestions, i tenen un màxim de deu minuts cadascuna.

Ivette Barrachina Hidalgo (secretària d'Igualtat i LGTBIQ+, de la Unió General de Treballadors de Catalunya)

No m'ho poses fàcil, presidenta. Intentaré respondre a tot el que pugui pel temps, almenys intentar respondre a tots els grups parlamentaris.

Començaré pel PSC, que va ser el primer grup parlamentari que ha intervingut. La pregunta era molt directa. Tot comença amb la maternitat? No. Tant de bo, perquè al final seria només un tema que tractar, però al final la bretxa salarial és un conjunt de temes que, de fet, avui hem explicat. La maternitat sí que és cert que afecta, perquè encara vivim en una societat que té un sistema estructural molt patriarcal i la dona, per tant, és la que cura. Per tant, estem parlant d'aquesta disponibilitat que, molt bé la senyora Díaz havia situat, no? Si no tens la disponibilitat que l'empresari vol, doncs, sembla que la teva productivitat no és suficient.

Tot i així, hi ha molts altres efectes que impliquen la bretxa salarial. Tenim, per exemple, el tema de la segregació ocupacional. Encara tenim professions que van orientades a les dones i altres als homes i, casualment, la dels homes estan millor remunerades. I no només això, sinó que quan passa de maternitat també tenim bretxa salarial. Conforme ens fem les dones més grans, encara tenim més bretxa salarial.

Per tant, són altres conceptes també els que apliquen, no només a la maternitat, a la bretxa salarial. I crec que és un conjunt de coses que hem de fer, de mesures, de negociacions, per intentar pal·liar l'efecte de la bretxa en tots els seus àmbits.

Després ve el Grup Parlamentari de Junts. Bé, m'havies preguntat, el primer, si penso... Bé, parlaré des de l'UGT Catalunya, perquè després la companya es pugui explicar, si la bretxa salarial es tancarà el 2040. Mira que sóc sindicalista, això vol dir que sóc positiva per naturalesa, però no. Jo penso que tal i com estem fent les coses ara, que sí que és cert que està baixant la bretxa salarial, ho està fent, però ho està fent molt a poc a poc. Hem de fer altres mesures, hem d'anar un pas més enllà, hem de mirar com podem treballar les polítiques socials, tan externes com internes. Parlem dels plans d'igualtat, per exemple, de manera interna, i externes parlem de polítiques, que això seria la feina més de legislar.

Quan parlem, per exemple, dels plans d'igualtat a les empreses petites, per què aplicar-ho? No em referia als plans d'igualtat com a tal, perquè és cert que els plans d'igualtat s'han d'aplicar a les empreses de més de cinquanta persones treballadores amb la legislació actual, sinó que parlava d'una transparència salarial.

A nosaltres ens va molt bé a les empreses poder negociar els plans d'igualtat per saber la realitat, tot i que a vegades a les auditories retributives et costa llegir i veure on estan els *fallos* o els biaixos que podem treballar per intentar revertir la circumstància a l'empresa. La directiva europea, que em sembla una bona directiva, s'aplica a empreses de més de cent. És aquí on entro. Si tenim aquestes dades de transparències salarials, si podem fer que les empreses expliquin la seva bretxa quan és inferior al vint-i-cinc per cent, que és l'actual, la seva explicació ha de ser a partir de vint-i-cinc, i això no ho veiem lògic, creiem que es podria anar, com deia, un pas més enllà i intentar que això es vagi millorant a una velocitat diferent.

El tema de la temporalitat, per què treballar-ho? A mi em preocupa. Si estem parlant que el personal interior de l'administració pública, el seixanta-nou per cent són dones, quants són més les que es treballen a l'administració, estem detectant que les dones, a part de tenir el problema de la bretxa salarial, tenim també el problema de la temporalitat, que és una conseqüència, eh? La bretxa salarial també té a veure

amb la temporalitat, i també altres efectes que té el dia a dia de les famílies i de les dones.

El Grup Parlamentari d'Esquerra, ens parlaves de com fer perquè no només sigui la dona la que cuida, sinó que sigui corresponsable. Nosaltres des d'UGT vam treure el llibret de la corresponsabilitat. Podem fer diverses mesures, entre elles... Si, perdona, t'he entès bé?

Tània Verge Mestre

Era més incidir en les ocupacions i els estudis, la meua pregunta.

Ivette Barrachina Hidalgo (secretària d'Igualtat i LGTBIQ+, de la Unió General de Treballadors de Catalunya)

Com, com?

Tània Verge Mestre

En ocupacions i estudis.

Ivette Barrachina Hidalgo (secretària d'Igualtat i LGTBIQ+, de la Unió General de Treballadors de Catalunya)

D'acord. Com inserir, perquè... Nosaltres ho vam fer els corresponsables. Llavors, com inserir en aquests estudis? Quan ens centrem en la història que tenim les dones, la manera de poder revertir és també saber com ho hem de fer. Culturalment, quan parlem d'això, posem el focus a la dona, però també és com fer que l'home se senti part d'això i canviï els rols. No sé si anava per aquí... La teua cara no m'acaba de...

Doncs, no sé si anava per aquí la pregunta o no, però sí que és cert. És indiscutible -això aprofito també per dir-ho, perquè no ho he comentat- que els homes han d'estar en el paper de la cura. Com hem de fer per poder revertir la situació i que ells també estiguin en aquest paper? Doncs, fent, per exemple, equiparant permisos i fent que ells se sentin responsables també de la família.

Què més? El PP. Bé, la bretxa salarial no només és un concepte de treball d'igual valor. El problema és que quan estem dient treball d'igual valor ens trobem en molts casos que tenim diferents professions que haurien d'estar considerades d'igual valor

i no ho són. Per això, per exemple, parlàvem també de la inspecció de treball. La nostra tasca com a sindicat és denunciar-ho, perquè succeeix avui dia. Tenim treballs que pel simple fet de, potser, tenir més forces físiques consideren que necessiten més salari que no pas un altre treball que potser té més impacte emocional. I amb això estem.

Quan parlem de bretxa salarial no parlem només d'aquests treballs cobren el mateix perquè tenen els mateixos inputs. Nosaltres agafem tota l'empresa i analitzem això. Això no afecta, per exemple, que la direcció d'una empresa, si està ocupada per homes majoritàriament, la bretxa salarial saltarà, perquè els salaris normalment de direcció són molt més alts que no pas els de baix.

Això és un problema molt greu, perquè al final quan entenem que la bretxa només ens hem de preocupar d'aquells que estan d'igual valor, que és aquí on nosaltres ara ens centrem i denunciem, no la podrem revertir mai. Perquè les dones també han d'estar al cinquanta per cent a totes les funcions de l'empresa.

I, per últim, VOX: "Jo entraria en el tema de la bretxa maternal". No li diria així perquè, com comentava fa un moment, sí que és cert que quan la dona entra a la maternitat té viatges que es veuen afectades, però hi ha altres valors que també afecten, desgraciadament. Vull dir, perquè, al final, si només fossin aquests ens centràriem en això i intentar revertir-ho, però és que hi ha una sèrie de biaixos estructurals i socials que detectem que és on hem de treballar.

De fet, parlàvem de les professions STEM. Si entréssim a valorar com les dones poden entrar, per exemple, a professions tecnològiques està comprovat i es veu que aquests salaris, a part de ser més alts, també són el futur. Hem de trencar amb aquests sesgos, aquests biaixos, que també ens ajudarà treballant estructuralment el que tenim a la societat, aquesta cultura que les dones només s'han d'encarregar elles, doncs, poder canviar tant la societat com el mercat de salaris que tenim actualment. Òbviament, això és un treball de fons, és el que parlàvem, però sí que crec que hem d'anar un pas més enllà per pal·liar la maternitat, com la segregació ocupacional, com el fet que dones de més de cinquanta-cinc anys cobrin menys que els homes o que cobrin encara menys que les companyes més joves.

Per últim, sí que volia comentar alguna cosa... era alguna cosa que havies comentat... Ah sí! El que comentaves de la companya d'educació, avui no ha sortit, però és un tema que comento. Sí que és cert, el tema..., potser no s'ha entès bé, és el tema de l'educació en el sentit de com parlava la companya de la corresponsabilitat, de poder també ensenyar des de petits. Perquè a mon pare, quan segurament anava al col·legi, no li comentaven el que era cuidar un nadó, això fa anys enrere; doncs, potser ara sí que s'ha de reconèixer que tenim les mateixes obligacions siguem dona o home pel fet de la criança, per exemple, o altres coses. Jo crec que potser anava per aquí.

I, per últim, la companya dels Comuns, com..., doncs, malament, com valorarem la votació de l'altre dia. Com a sindicats crec que sabeu la gran majoria de grups i totes que, doncs, estem fent una campanya, estem dedicant recursos i temps nostre per intentar portar endavant la reducció de jornada i que, de fet, jo ho vaig comentar l'informe, el vaig titular així, vaig agafar un petit apartat per poder parlar del tema. Perquè quan parlàvem de la temporalitat, el temps és diners. Si tu, una dona, m'estàs dient que als salaris més baixos hi ha més dones que homes i tu el que fas és reduir la jornada laboral, de manera col·lateral el que estàs fent és el seu temps l'estàs revalorant, regularitzant. Per tant, si amb quaranta hores treballaves per ics diners i ho treballes per trenta-set i mig li estàs augmentant el salari de manera indirecta.

I no només això, sinó que també el seu temps lliure, doncs, aquestes dues hores i mitja setmanals, podrà dedicar-les potser a una altra cosa que sigui l'autocura. Jo vaig tenir discussions de si això les dones ho anaven a dedicar a autocura. Bé, cadascú que decideixi, però està clar que tindràs més temps per viure i, per tant, el teu salari estarà calculat d'una manera diferent. Per tant, tindràs més salari pel mateix que feies abans.

I jo plego aquí.

Gràcies, a totes i tots.

La presidenta

Gràcies. Doncs, ara passaríem al següent torn.

Mentxu Gutiérrez Jiménez (secretària de Dones de Comissions Obreres de Catalunya)

Ya amenazo con no ser tan ordenada como Ivette. Contestaré i, bé, espero poder contestar a tot, però no seré tan ordenada fent al·lusió a qui ha fet la pregunta.

He escoltat a moltes de les preguntes o algunes de les preguntes la discriminació de la dona per ser mare. Això no és discriminació. O sigui, estem parlant d'un sistema d'opressió, i lligo amb una altra cosa, el mercat de treball és un sistema capitalista i el que estem parlant de la bretxa és una barreja, un mixt de sistema capitalista amb el sistema patriarcal. O sigui, el sistema està inventat per aprofitar-se de la tasca de les dones per sostenir aquest sistema patriarcal. Llavors, podem parlar de discriminació, però de fet el que estem parlant és del sistema de com estem muntant. No sé si m'explico.

Parlàvem de la bretxa als joves. Evidentment, la bretxa a les persones joves de menys de vint-i-cinc és més petita, hi ha menys percentatge de bretxa, i l'explicació és la parcialitat, precisament perquè les dones ens estem formant més. Jo, igual que Ivette, no estaria aquí *en el sindicalismo si no fuera optimista*, i espero que aquesta sigui una dada que corregeixi a futur la bretxa, perquè les dones tindrem més formació i estarem més preparades, i espero que en carreres STEM, que tenen unes particularitats molt concretes les carreres STEM. Totes les carreres d'enginyeria, les TIC, etcètera, són professions habitualment en relacions laborals molt individualitzades, o sigui són carreres en què cadascú es negocia individualment les seves condicions laborals quan entren al mercat de treball. Això és important a tenir en compte.

Es deia també la qüestió de la jubilació. Evidentment, a les pensions també s'incrementa, és una altra de les dades on la bretxa s'eleva. No només arribem més pobres les dones a l'edat de jubilació, sinó que, a més, arribem més malaltes. Aquesta és una dada que no tenim dintre aquests informes, però que sí tenim els informes que fem al voltant del dia de l'acció per a la salut de les dones, el 28 de maig, i són dades que extraïem. O sigui, arribem més pobres i menys sanes i, a més, vivim més temps, a més a més.

Deia la Flora Tristán que: "*La mujer es la proletaria del proletariado*". Sempre la dona, en tots els àmbits, estarà més oprimida que l'home, o sigui pensem això.

Parlaven de si arribaríem -i jo coincideixo amb la Ivette-, de si arribaríem al 2040 o 2050 a erradicar la bretxa. Bé, tan de bo que sí! L'estimació que tenim del 2050 és fent polítiques d'igualtat com les que estem fent ara. Si les deixem de fer, evidentment, hi ha estudis que diuen que 200, 300 anys... *Bueno, hagamos una pensada.*

La qüestió de les treballadores de la llar. És que no sé si se m'ha entès, és que no tenim dades ara mateix per mesurar les treballadores de la llar, perquè les tenim fora del sistema estadístic. Ara mateix no computen enlloc i sabem, perquè fem jornades al sindicat, perquè les intentem organitzar al sindicat, i sabem que treballen en condicions molt precàries i amb molta dificultat de vigilància. Tinguem en compte que moltes treballen a domicilis que són inviolables, per tant la tasca que reivindiquem de la Inspecció de Treball aquí no opera, per exemple, perquè el domicili és inviolable i tenen molts riscos que no podem ni mesurar, ni vigilar ni, evidentment, corregir.

Sobre els permisos de cures. Els permisos de cures, la Ivette donava alguna dada també de les excedències per causa de cura, que les agafem més les dones, les reduccions de jornada també. Crec que les excedències per causa de menors són d'un vuitanta-cinc per cent les dones, un vuitanta per cent en casos de cura de persones dependents. Estem tota l'estona donant voltes a la maternitat. O sigui, quan parlem del pacte integral de cures no parlem només de maternitat. Evidentment que una dona ha de tenir especial protecció pel sol fet de ser mare, perquè només ella viu l'embaràs i té una sèrie de dificultats i de discriminació, sí, a les empreses per estar embarassada i quan les empreses preveuen que evidentment tindran una absència, que no absentisme.

Per tant, la qüestió dels usos dels permisos, ho deia la Ivette, és que una qüestió molt cultural, i també és *el círculo que se muerde la cola*, quan hem de renunciar..., o sigui quan hem d'agafar permisos com les excedències, per exemple, que no estan retribuïdes, quan valorem, evidentment, a la família que *mi marido cobra más que*

yo a ver quién se coge este permiso, pues evidentemente si tengo que renunciar a mi salario va a renunciar el que menos cobra.

Per tant, és una qüestió estructural, però també és el fet *del pez que se muerde la cola*. I dic cultural perquè és aquesta cosa que *es que parece que solo las mujeres sepamos cuidar*, aquests valors que projectem a l'entorn de l'empatia, la sensibilitat d'una dona per sol fet de ser dona.

Sobre el pacte de cures, nosaltres la proposta que estem elaborant a l'inici d'aquest tercer mandat del sindicat és un pacte que, evidentment, quan diem "integral" és integral, d'acord? Hem de posar el focus, evidentment, en la responsabilitat de l'administració pública, també la responsabilitat social i la responsabilitat de qui vol cuidar i qui no vol cuidar, que també té dret a no cuidar, però sobretot -sobretot- posar en el centre el dret i la dignitat de la persona a ser cuidada, i molt èmfasi en la qüestió de la professionalització de les cures, i també, en la línia del que deia abans, l'assumpció que les dones són les que millor cuidem.

El servei d'atenció domiciliària, per exemple, el noranta-nou per cent són dones. Tenim un greu problema, i aquestes dones del sector de servei d'atenció domiciliària precisament no volen que el seu servei es digui "cures". Elles diuen i fan una reivindicació sempre molt intensa en què elles donen un servei. O sigui, tenim culturalment les cures romantitzades d'una manera que és impossible... Abans no sé qui parlava d'apropar no només les dones a professions masculinitzades, sinó apropar els homes a professions feminitzades. *Evidentemente, tienen cero atractivo para cualquier home que se quiera dedicar a cuidar*. O sigui, són feines molt reconegudes socialment, però no tenen el mateix reconeixement a nivell retributiu. *¿Yo como voy a dedicarme a esto?* Y, encima, amb tota la carga mental, que ara comentaré, que suposen aquestes feines.

A igual trabajo, igual salario, evidentemente. Hay el artículo 14 en la Constitución y todo lo que queramos. No hi ha cap conveni que discrimini salarialment la dona de manera directa, però sí que hi ha una discrecionalitat molt habitual -i això ho lligo amb la transparència salarial que comentava la Ivette i amb la necessitat de transposició de la directiva-, perquè els complements són discrecionals. I aquí estem posant sobre la taula complements coneguts, com la nocturnitat, la penositat#, tot

això. Perfecte, això serien dades objectives per donar un complement, però tenim sistemes de primes, sistemes d'incentius que no controlem dintre les empreses. No controlem perquè són completament discrecionals.

Tenim l'eina, el pla d'igualtat, però sí que tenim una manca de democràcia molt profunda a les empreses perquè el que més ens costa... Penseu que la negociació d'un pla d'igualtat dura un any. O sigui, estem un any. Això no és un conveni que podem tenir en quatre o cinc mesos, *bueno, ya nos lo conocemos*. No, no. Hem d'entrar al *core* de cadascuna de les empreses d'aquest país, de les 7.500 empreses, a estudiar el sistema retributiu, les condicions laborals, com afecten les formacions, si es donen dintre o fora de l'horari laboral, etcètera. O sigui, entrem al *core* de l'organització empresarial i les empreses tenen moltíssima reticència a que podem entrar. Per què? Perquè és una idea de transformació molt potent, molt potent, i amb els complements i amb els permisos ho veiem. I corro una mica que segurament alguna cosa em deixaré.

Evidentment, els convenis no discriminen, però la discrecionalitat de les empreses sí. En la qüestió dels complements masculinitzats, per exemple, estem primant, estem valorant moltíssim la competitivitat, els bonus, la producció, etcètera, però no estem primant la càrrega mental que suposa cuidar un avi, per exemple. Per què no estem primant l'empatia i el servei que dona una dona quan cura un avi, però sí estem primant les comissions, etcètera, no?, que són, d'altra banda, valors més deixeu-me que us ho digui, són més masculins?

Evidentment, la igualtat formal hi és, però no la real. O sigui, sobre la llei, evidentment.

És cert, no és bretxa maternal, no és bretxa salarial; és bretxa retributiva. És que tota l'estona estem utilitzant malament el concepte. La bretxa és retributiva. La bretxa no està sobre els salaris. Sí quan parlem de segregació del mercat de treball, però és retributiva, perquè la retribució inclou els complements i les condicions de treball, també.

Sobre el dret de les dones a ser mares, totes les dones tenim dret a ser mare, tot i que no existeix com un dret al ser mare. Però la qüestió no és aquesta, la qüestió és si ens veiem abocades a ser mares o no. Crec que on hauríem de posar el focus –y

no cuestiono lo que una persona quiera hacer libremente, por su libre elección, que podríamos cuestionar la libre elección, también—, però el sistema ens empeny per # de ser dones o no. Normalment l'explicació que donem és: «¿Por qué no has sido madre?», hem de donar l'explicació contrària normalment.

Les dificultats per a les votacions a la reducció de la jornada, crec que totes sabem on estan *los palos en la rueda*, al final és el registre horari, que tenim moltes dificultats i moltes empreses que encara no transparenten el registre horari. Estem fent més hores, més perllongacions de jornada, i en la distribució d'aquestes hores. El model *ocho-ocho-ocho* està obsolet, això ho tenim molt clar i, evidentment, molt decebudes de la votació.

Sobre l'absentisme –i vaig acabant–, ens hem trobat de tot dintre les taxes d'absentisme: hores sindicals, hores de permisos de naixement, de tot. I ho lligo amb la discriminació que comentava abans i la falta de motivació moltes vegades de la gent d'impulsar una candidatura per organitzar sindicalment l'empresa.

I acabo. Crec que si no treballem la bretxa i si no treballem per polítiques d'igualtat estem condemnant a moltes dones a continuar sent dependents dels seus marits, quan ells són els agressors a casa. Estem condemnat a dones a tenir moltes dificultats per sortir de la violència de gènere, quan es produeix a mans del seu marit.

O sigui, mirem-nos, treballem polítiques d'igualtat i treballem per les dones d'aquest país que crec que s'ho mereixen.

Gràcies.

La presidenta

Doncs, moltes gràcies. No sé si algun grup vol obrir un altre torn per aclariments o preguntes. (*Pausa.*) No. Doncs, donaríem per finalitzada la compareixença i agrair a les dues per la seva compareixença i per la seva explicació.

Ara suspenem uns minuts la sessió per acomiadar les compareixences i després tornem amb les dues PRs que tenim.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

La presidenta

Perfecte, doncs tornem a començar.

Proposta de resolució sobre la derogació de la normativa derivada de la ideologia de gènere i woke

250-00281/15

Passaríem a les dues propostes de resolució que tenim. La primera proposta de resolució seria la presentada pel Grup Parlamentari de VOX, sobre la derogació de la normativa derivada de la ideologia de gènere i woke.

I per a la defensa de la iniciativa, té per un màxim de tres minuts la diputada Mónica Lora.

Mónica Lora Cisquer

D'acord, gràcies. Bien, las llamadas políticas woke han demostrado ser un fracaso ahí donde se han implantado, y en España no podía ser distinto. Bajo gobiernos del bipartidismo, del Partido Popular y el Partido Socialista, pues, se han aprobado leyes que han traído consecuencias muy graves, especialmente las llamadas leyes trans y las políticas de autodeterminación de género.

Hablamos, pues, de normas que permiten que menores puedan someterse a hormonaciones y a cirugías que son irreversibles y en muchas ocasiones incluso contra la voluntad de sus padres. Hablamos, por ejemplo, de leyes que amenazan la unidad familiar, contemplando incluso la custodia, y de un adoctrinamiento ideológico que se cuela en las aulas sustituyendo en este sentido, pues, la ciencia y el sentido común.

También hablamos de un fenómeno que hoy denuncian cada vez, por suerte, más mujeres, incluso algunas mujeres que forman parte de movimientos feministas, como es el borrado de la mujer, que cada vez lo vemos, por desgracia, más en alza. Y no solo eso, sino también vemos en la función pública que estas leyes, pues, rompen la igualdad, el mérito y la capacidad, alterando pruebas físicas y procedimientos incluso de acceso. Por no hablar, pues, ya del deporte que está suponiendo un agravio enorme para las mujeres deportistas.

Y bien, yo creo que hoy es un buen día, es un momento ideal para devolver el sentido común, al menos un poquito, en la legislación catalana y demostrar la coherencia entre lo que se dice, por ejemplo, a nivel nacional, sobre todo algunas formaciones que están aquí presentes del arco parlamentario, y lo que luego se pone en práctica en algunas regiones de España.

Por eso, hoy desde VOX proponemos, en primer lugar, instar al Gobierno de España a derogar toda la normativa que esté basada en la ideología de género y en las políticas *woke*.

En segundo lugar, derogar la ley 11/2014, una ley que para lo único que sirve es de laboratorio ideológico.

Y, en tercer lugar, que todo el presupuesto que a día de hoy se destina a esta ley, pues, se pueda destinar a lo que verdaderamente importa, que es lo que nos dicen los catalanes en las calles de Cataluña, que es combatir la emergencia social que sufren miles de catalanes, con mejores servicios sanitarios, más seguridad y apoyo a las familias.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Com que no hi ha hagut esmenes, passàrem al torn de posicionament dels grups parlamentaris. I, en primer lloc, tindria la paraula la diputada Carme Renedo i Puig, en nom del Grup Parlamentari de Junts, per un màxim també de tres minuts.

Carme Renedo i Puig

Moltes gràcies, presidenta. Quan llegia la proposta de resolució pensava: «Ostres, ja som al 2025, és que som al segle XXI».

El 1980, o sigui, quaranta-cinc anys enrere, en aquest Parlament només un 5,2 per cent dels escons eren ocupats per dones. El 2017 aquesta xifra ja va arribar al quaranta-tres per cent i avui ja estem per sobre del cinquanta per cent. S'ha aconseguit en el Parlament, com a mínim en nombre d'escons, una certa igualtat.

I segurament sense el decret legislatiu de modificació del codi electoral de Catalunya, sense la llei orgànica per a la igualtat efectiva de dones i homes, sense la llei del dret de les dones a erradicar la violència domèstica, sense la llei de igualtat efectiva de dones i homes del 2015, sense tota aquesta normativa, sense aquest canvi cultural i legal en perspectiva de gènere, ni vostè, diputada Lora, ni jo segurament seríem aquí. També hauríem de derogar tot això? I segurament sense aquest canvi cultural, aquesta bretxa salarial de la qual parlàvem fa un moment encara seria més gran.

Protegir les minories, com és el cas de la normativa que comenta, és un deure legal, és una obligació legal. Tenim la Declaració Universal dels Drets Humans, tenim la Convenció Europea dels Drets Humans, tenim documents com el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics o la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea.

Aquesta obligatorietat també està recollida en el nostre Estatut d'autonomia i està recollida a la Constitució espanyola, tan estimada, idolatrada i victorejada pel Grup Parlamentari de VOX.

Protegir les minories és una obligació legal, però també sobretot és un deure moral, perquè la discriminació viola la dignitat humana i perpetua la desigualtat. Però en aquest terreny de l'ètica i de la moral segurament és on VOX no s'hi sent massa, massa còmode.

També es podrien esgrimir raons de tipus pràctic, i aquestes sí que podrien ser intel·ligibles per VOX, perquè la protecció de les minories evita també conflictes socials. Seria, diguéssim, una raó de tipus utilitarista, per mi la darrera de les raons.

Per tant, comprendran que no votarem mai una proposta de resolució que pretengui derogar normatives inspirades en la perspectiva, que no en la ideologia de gènere.

No tenim una societat perfecta, és evident, treballarem per millorar-la, però no renunciarem als drets conquerits, ni als de les dones, ni als de les lesbianes, dels gais, dels bisexuals, dels transgèneres i intersexuals, ni els de cap altre col·lectiu o minoria.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i té la paraula la diputada Tània Verge.

Tània Verge Mestre

Gràcies, presidenta. No entrarem a comentar una proposta de resolució que atempta contra els drets humans, que estigmatitza, que genera bocs expiatoris i, per tant, la votació per part nostra serà simplement que no.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari del PP, i té la paraula la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Dime de qué presumes y te diré de qué careces. Sabio refrán dedicado al Partido Socialista y a sus socios de gobierno, los Comunes aquí en Cataluña, y también a la claca de la izquierda.

El gobierno que presume de ser el más feminista de la historia una vez más ha dejado desprotegidas a las mujeres con la desastrosa gestión de las pulseras antimaltrato, situación advertida por el Consejo General del Poder Judicial que ustedes han ocultado y que a día de hoy siguen quitándole importancia, como si no hubiera ocurrido nada.

Mire, desde el Partido Popular exigimos la dimisión de la ministra de Igualdad por su irresponsabilidad y su negligencia, y si no pedimos su cese. En la potestad del presidente del gobierno está el hacerlo.

Yo les decía que una vez más tenemos el primer ejemplo con la ley del sí es sí, que benefició a más de 1.200 agresores con las rebajas de las condenas o bien con su excarcelación. Pasando por la ley trans, aprobada por ustedes y, resumiendo – porque no tengo de más tiempo –, que el Partido Popular votó en contra porque rechazamos la autodeterminación de género, la desprotección de los menores, de los niños, de los adolescentes, de los jóvenes, porque me permito recordarles de lo irreversible de los tratamientos hormonales y, por supuesto, de algunas

intervenciones quirúrgicas. Y ya que estamos en la Comisión de Igualdad y Feminismo, porque borra hasta a las mujeres y, en concreto, a las madres. Una ley que ha acabado enfrentando el colectivo de personas trans hasta con los colectivos feministas, porque contraviene el hecho biológico que nos hace hombres y mujeres y, por lo tanto, la lucha histórica a favor de esta igualdad.

Ustedes han convertido el feminismo en un feminismo de confrontación que ya no busca la igualdad real, sino la división excluyente entre hombres y mujeres.

Este falso progresismo con que se disfraza lo *woke*, el *wokismo*, que, no sé, es una palabra que existe, acaba con la libertad de opinión, con el mérito, con el esfuerzo y acaba con el propio individuo, con la persona y convierte la diversidad en confrontación. Recuerden que acabé mi intervención cuando se tomó en consideración la modificación de una ley del año 2014, que votamos en contra, porque las dije que la ideología hace de la diversidad confrontación.

Nos han presentado la modificación de una ley que la empeora. Ya es difícil presentar la modificación de una ley y empeorarla.

El intervencionismo que impregna la iniciativa, la concreción, el detalle, la intervención en las vidas no tan solo de las personas LGTBI, sino de todo el mundo es inadmisibles. Es que no deja ni un ápice a la libre elección personal de hacer pública, o no, su orientación sexual.

Sobre la ideología de género, la identidad de género, son conceptos que han sido exprimidos hasta la saciedad quedando diluido el supuesto motivo principal, que era ser impulsor de la igualdad entre hombres y mujeres.

Y acabo, señora presidenta. Puedo asegurarles que los problemas reales de la mayoría de las mujeres en su día a día está muy lejos de todo esto, de todo esto que estamos hablando en este Parlamento de Cataluña, de todo lo que estamos debatiendo.

Muchas gracias, señora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies, presidenta. Tampoc ens posicionarem sobre el contingut d'aquesta proposta de resolució que el que fa, com sempre, és intentar retallar els drets de les persones basant-se en ideologies de gènere inexistents. També posant en valor el fet que la defensa del castellà, que fa VOX, sembla que no és massa incompatible amb utilitzar termes de l'anglès, i sembla ser que això no els molesta tant.

Però sí que volia aprofitar la intervenció per lamentar una vegada més la deriva cap a la dreta, cap a la ultradreta i cap a la dreta radical i de retallada de drets del Partit Popular, que, si no recordo malament –i puc estar equivocada–, va votar a favor de la llei 11/2014.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I com que no estan presents representants del Grup Parlamentari de la CUP i del Grup Mixt, passàriem al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula a la diputada Elena Díaz.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, presidenta. Jo no sé si la diputada del Partit Popular s'ha confós, no s'ha llegit la proposta de resolució, però és que aquest és un text que no hem presentat nosaltres. No sé, a mi m'hauria agradat escoltar el seu posicionament sobre aquesta proposta de resolució. Només s'ha dedicat a criticar el Govern d'Espanya perquè ja no tenen altra forma de blanquejar l'extrema dreta. Ho entenc.

Molt bé. Jo sí entraré en matèria, entraré a parlar sobre aquesta proposta de resolució. Crec que ni la llei 11/2014, ni totes les lleis en matèria d'igualtat que s'han aprovat..., això no és ideologia. Això són drets humans, drets reconeguts no només per aquest Parlament, sinó drets reconeguts per la gran majoria d'organismes internacionals.

Derogar, voler derogar aquestes lleis no és només un retrocediment en drets i en dignitat de les persones, sinó que, a més, ja ho comentava una altra diputada, són drets reconeguts per la Constitució o per el nostre Estatut d'autonomia.

Jo només voldria recordar que aquestes lleis no només ens han permès protegir les persones que han estat discriminades durant tants anys, que, a més, nosaltres considerem que són discriminacions totalment injustes, si és que n'hi ha d'alguna justa, sinó que, a més, ens han permès viure en llibertat i ens han permès viure lliurement d'odi i de, com deia, confrontació entre veïns i veïnes, entre ciutadanes i ciutadanes de tot el territori, que, a més, és que crec que és el pilar fonamental de qualsevol tipus de democràcia que es vulgui considerar democràcia exemplar i moderna.

El que alguns diuen que és adoctrinament, simplement nosaltres creiem que és educar amb valors constitucionals, perquè, a més, és una cosa que fa molt l'extrema dreta. Ens porta aquí una situació d'apocalipsi social i familiar sense cap dada al darrere. No he vist ni una sola dada a la seva exposició d'emotius, ni una sola. Només es dediquen a promulgar una sèrie de catàstrofes mundials sense basades en absolutament res.

I ja, per últim, l'últim punt, és que és el sùmmum de la confrontació. Dir a les persones que viuen patiment, en desigualtat, que la seva desigualtat és culpa de voler fer polítiques per protegir altres ciutadans. És confrontar col·lectius. És el que em sembla el més lamentable de qualsevol representant polític que es vulgui dir.

Les desigualtats es combaten amb polítiques públiques, amb recursos econòmics al darrere, no volent retallar drets a altres col·lectius.

Per tot això, i per motius que, evidentment, sobren, nosaltres votarem en contra d'aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

(Susanna Segovia Sánchez demana per parlar.)

La presidenta

Sí, digui'm.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, presidenta, per contradiccions amb mi mateixa, de fet, perquè, efectivament, no ho recordava bé i el Partit Popular no va votar a favor de l'11/2014. Per tant, la deriva reaccionària va començar bastant abans.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies per l'aclariment.

Doncs, com que no hi han hagut esmenes, passàriem directament a les votacions. Llavors, en aquest cas, entenc que es votarà tots els punts conjuntament? Perfecte.

Doncs, vots a favor de la proposta de resolució?

Vots a favor del Grup Parlamentari de VOX i del Partit Popular.

Vots en contra?

Vots en contra del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Comuns i Junts.

Llavors, en aquest cas, doncs, no hi ha cap abstenció i caldria rebutjar la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre l'endometriosis

250-00339/15

Passàriem a la següent proposta de resolució, que és la Proposta de resolució sobre l'endometriosis, presentada pel Grup Parlamentari de Junts i, en aquest cas, té la paraula la diputada Laura Martínez per fer la seva defensa.

Laura Martínez Portell

Moltes gràcies, presidenta. L'endometriosis és una malaltia ginecològica crònica que es caracteritza per la presència de teixit semblant al de l'endometri, però fora de la cavitat uterina, i aquest teixit pot implantar-se en òrgans com els ovaris, les trompes de Fal·lopi, el peritoneu o fins i tot la bufeta o els intestins. Aquesta condició genera una inflamació crònica, adhesions i causa un dolor intens, menstruacions irregulars, problemes digestius, fatiga, infertilitat i altres complicacions greus.

S'estima que l'endometriosis afecta el deu per cent de les dones en edat reproductiva, que això a Catalunya seria unes 380.000 dones.

Malgrat aquesta alta prevalença, el retard diagnòstic és aproximadament de mitjana entre sis i deu anys, i això agreuja evidentment les seves conseqüències mèdiques i socioeconòmiques, augmentant el patiment d'aquestes dones que la pateixen.

L'endometriosis, a més, no afecta només físicament, sinó que també té unes profundes repercussions en la salut mental i emocional de les dones que la pateixen. Els alts nivells de dolor crònic sovint són resistents als tractaments convencionals i això es combina amb la incertesa i la frustració derivades del retard en aquest diagnòstic, que no saben què els hi passa, ni per què els hi passa, i aquesta situació incrementa també el risc de trastorns d'ansietat i de depressió.

Tot i haver-hi..., seguim amb aquesta altíssima prevalença, continua sent una malaltia invisibilitzada, subestimada i sovint menystinguda dins del sistema sanitari però també dins de la societat.

Aquesta falta de coneixement i comprensió generalitzada sobre aquesta malaltia sovint porta a les pacients a sentir-se desateses i estigmatitzades, especialment en els entorns laborals i socials, perpetuant la invisibilitat de la malaltia i la manca de recursos adequats per fer-hi front.

Sabem que aquesta manca de coneixement és una mostra més del biaix de gènere que pateix la medicina, on les patologies que afecten les dones reben menys recerca, menys recursos i menys atenció.

A Catalunya, l'any 2018 es va presentar el Model d'atenció a l'endometriosis a Catalunya, un marc estratègic que tenia com a objectiu oferir una atenció integral i equitativa a les dones afectades. Malauradament, aquest model no s'ha implementat encara perquè faltava desenvolupar el pla operatiu d'atenció a l'endometriosis.

Segons va informar el mateix Govern de Catalunya el març de 2014, aprofitant el Dia Mundial de l'Endometriosis, el Departament de Salut estava treballant en aquest document estratègic que hauria d'ajudar a reduir la variabilitat territorial i el temps de diagnosi.

Aquest pla s'informava que estava a l'última fase d'elaboració i que era previsible que es publicués l'any passat, però no s'ha fet i per això nosaltres a la Comissió de Salut també vam presentar una PR demanant que es reactivés i que no s'havien complert els terminis d'aquest pla.

Bé, bàsicament, i un segon més per acabar, bàsicament el que estem demanant és mesures per fer que les dones puguin identificar la malaltia i, per tant, puguin fer-se tractar; que els professionals tinguin formació especialitzada; que reduïm l'estigma del dolor menstrual i es digui sempre que és normal que tinguis dolor quan tens la regla; que es faci inversió en recerca, i que garantim aquest accés, tant territorial com socioeconòmic que produeix l'endometriosis.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs, ara seria el torn dels grups parlamentaris per posicionar-se, perquè tampoc s'han presentat esmenes, i té la paraula la diputada Montse Bergés, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, presidenta. Bé, donarem recolzament a la proposta de resolució, presentada pel Grup Parlamentari de Junts, perquè és una proposta de resolució que encaixa perfectament amb el desplegament de l'estratègia nacional de drets sexuals i reproductius, impulsada pel govern republicà i liderada per la que va ser la consellera, i que m'acompanya, la companya Tània Verge.

Una estratègia que fixe com a objectius la consolidació i la millora d'aquests drets reconeguts i el reconeixement de nous. I pel que fa a l'aprofundiment i la garantia dels drets sexuals i reproductius trobem també el dret a l'atenció a l'endometriosis. Per tant, una malaltia que, com molt bé ha explicat la diputada, està invisibilitzada.

És vital donar aquesta atenció a les dones amb endometriosis i avançar en el diagnòstic precoç, reforçant el paper de l'atenció primària i comunitària a través dels serveis d'atenció a la salut sexual i reproductiva i de les seves i seus professionals referents.

La sensibilització i promoció de la recerca especialitzada és també una tasca pendent a dur a terme pel Govern. De fet, vull recordar que *La Marató* de l'any 2023 estava centrada en la salut sexual i reproductiva, a proposta de la Comissió Assessora Científica.

Per tant, reforçar d'aquesta manera la sensibilització sobre el conjunt de les patologies que afecten més la població en tots els aspectes de la vida i al llarg de tota la vida, i que impacten greument en la qualitat de vida de les persones, especialment de les dones, com és el cas de l'endometriosis, que no deixa de ser una malaltia crònica.

Com molt bé heu dit, hi ha aquest més del deu per cent de dones que l'estan patint. Molta gent de la nostra societat no sap què és, i això també inclou els professionals de la salut i les mateixes dones. Per tant, es tracta d'una malaltia prevalent i infrafinançada i poc estudiada.

Per això és important que hi hagi una clara coordinació entre el Departament d'Igualtat i Feminisme i Salut per prendre aquestes mesures preventives, diagnòstics precoços que, com heu dit, pot trigar fins a vuit anys de mitjana, i garantir el dret a l'assistència adequada d'aquesta malaltia.

El temps que passa sense diagnòstic fa que la vida d'aquestes dones durant molts anys pugui ser molt complicada, afectant a la qualitat de vida, la salut mental i la capacitat, fins i tot, de treballar o fer qualsevol activitat.

Per tant, cal aplicar aquesta perspectiva de gènere en la salut, cal més recerca, protocols mèdics actualitzats i una formació que reconegui aquests biaixos de gènere i així, doncs, el Govern s'hi ha de posar i aplicar totes les mesures per tirar endavant.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari del PP, i té la paraula la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Donarem suport a la proposta que avui ens presenta Junts, d'acord amb altres propostes que també s'han presentat en aquest Parlament –vostè ja ho ha explicat–, l'última va ser el 15 de maig, la van presentar vostès mateixos, i també amb altres institucions que també hem donat suport a propostes que anaven en aquest sentit.

De fet, ja fa molts anys, quan era regidora de l'Ajuntament de Barcelona, jo mateixa vaig presentar una declaració institucional que va ser firmada per tots els grups municipals en aquell moment i que, per tant, va ser llegida de manera molt institucional a l'ajuntament.

Vostès ja ho han comentat, quasi totes les portaveus ja, és una malaltia amb una alta prevalença que es diagnostica normalment amb retard. L'afectació no tan sols és física, que també ho és, però també té repercussions en la salut mental i emocional de les dones que pateixen la malaltia.

Com a malaltia crònica, en molts casos, acaba sent invalidant per qualsevol activitat del dia a dia i, per tant, no entraré a explicar més coses, perquè ja queda degudament detallat a la proposta i a la resta d'intervencions, i donarem suport a tots els punts que avui ens han presentat.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn de la paraula del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula la diputada Mònica Lora i Cisquer.

Mònica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Jo crec que aquí sí que he evidenciat una primera contradicció, no?, i és que aquesta proposta no es debati a la Comissió de Salut, que considero que seria el més lògic, però, bé, malauradament ja estem acostumats que la lògica en diverses ocasions brilla per la seva absència en aquest Parlament; més que res perquè veiem que aquesta proposta s'ha portat a la Comissió d'Igualtat i Feminisme. I per què? Doncs, jo ho tinc molt clar, perquè no es busca una millora mèdica, que és l'objectiu de l'endometriosis, sinó disfressar amb ideologia un problema que és estrictament sanitari, que a mi em sembla surrealista estar dient això.

I aquest sol fet és quelcom que demostra com des del feminisme es manipula l'enfocament i fins i tot es manipula el llenguatge.

I és per això que hi ha punts als que no votarem favorablement, i clar que m'agradaria votar favorablement, però el llenguatge és molt important.

I ho veiem en diverses de les mesures que es plantegen: campanyes, formació, recerca, però tot amb la famosa perspectiva de gènere. I jo em pregunto què aporta precisament aquesta etiqueta a la vida real d'una dona que pateix endometriosis. Doncs, no aporta absolutament res, perquè que l'endometriosis afecti exclusivament a les dones, clar que és així, però això és una conseqüència directa de la seva realitat biològica del sexe, en aquest cas el sexe femení.

Això no es converteix automàticament en un problema d'una qüestió de gènere. De fet, i és per això que en els punts on faci referència a la perspectiva de gènere no hi donarem suport, perquè acceptar aquest terme significa senzillament acceptar el marc ideològic del feminisme radical, i no hi podem estar d'acord.

Jo crec que no hauria costat absolutament res plantejar aquesta proposta d'una forma neutral, d'una forma de sentit comú, com parlen els catalans al carrer, parlar en un llenguatge com parla la gent normal i corrent. Plantejar de garantir la igualtat a l'accés a tractaments mèdics psicològics, fomentar la col·laboració entre especialistes de diferents disciplines, de reforçar el suport psicològic a les dones afectades. Clar que és una malaltia que només afecta les dones, però es pot plantejar d'unes altres maneres, es pot parlar normal, com parla la gent al carrer. I això sí que són mesures concretes, palpables, que milloren realment la vida de les pacients.

I, per acabar, doncs, dir que l'endometriosis mereix ser tractada com el que és, que és un problema greu de salut, clar que és un problema greu de salut, i el que no necessita, doncs, és convertir-se en un instrument més de la indústria feminista sota l'excusa de la mal anomenada perspectiva de gènere.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari Comuns, i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies, presidenta. Nosaltres donarem suport als punts d'aquesta proposta de resolució. Evidentment, estem d'acord, és un tema que hem parlat ja algunes vegades en aquesta comissió i que crec que també s'ha parlat a les reunions en sessions de la Comissió de Salut.

Crec que és important també recordar que tenim un Intergrup de drets sexuals i reproductius. És un dels temes que també podríem aprofitar per parlar-ne i per veure propostes concretes que puguin incidir en les polítiques públiques a Catalunya per treballar aquesta invisibilització i aquesta ocultació, tant dels símptomes com de les causes de l'endometriosis, i efectivament cal reforçar d'una manera molt important sobretot l'atenció primària per millorar la capacitat dels professionals sanitaris de detectar-la i de fer les proves necessàries quan abans millor, perquè sovint el que ens explica moltes de les dones que la pateixen és que el que reben són llargues o respostes com: «Ja, és el que passa amb la menstruació, que fa mal», i que hi ha molt d'endarreriment en el diagnòstic, i aquest endarreriment al final és més temps de patiment per les dones.

Però només això, també la investigació i la recerca de medicaments i de tractaments per treballar-la, perquè també el que trobem sovint és una alta medicació de totes aquelles joves, nenes i dones grans que pateixen aquesta endometriosis i, sobretot, els efectes que tenen moltes vegades invalidants quan estan amb la menstruació, que no els permet exercir una activitat amb normalitat.

Vull recordar que va ser gràcies a l'aprovació de la Llei 1/2023, que va modificar la Llei de salut sexual i reproductiva que es reconeixen finalment les baixes laborals per tenir dismenorrea dolorosa, evidentment amb un diagnòstic i amb un certificat mèdic. I també vull insistir molt que en aquell moment que es va aprovar va haver-hi molt de debat sobre com s'utilitzaria aquest permís per fomentar l'absentisme injustificat laboral de les dones i la discriminació i la criminalització que això va suposar de les dones que pateixen, efectivament, aquests dolors tan grans.

I vull recordar també que va haver-hi alguns dels partits presents aquí que donaran suport a aquesta moció que van votar en contra d'aquestes baixes laborals. Vull recordar també que hi ha formacions que utilitzen l'absentisme laboral com un mecanisme d'atacar els treballadors i les treballadores que veuen que estan en una situació d'incapacitat i, per tant, no poden anar a treballar, i que aquest és un dels temes que es va posar més en qüestió.

També vull recomanar i tenen uns quants vídeos que poden veure, com a mínim, a Instagram, i que és un dels que corren bastant entre les adolescents, on hi ha uns experiments, unes proves en els qual alguns homes es posen uns aparells que provoquen uns dolors semblants als dolors menstruals, i crec que és una experiència interessant perquè vegin fins a quin punt arriben a resistir-ho els homes i com pregunten a les seves companyes si realment pots anar a treballar i et pots aixecar del llit quan tens aquest dolor.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. En no haver-hi representació del Grup Parlamentari de la CUP i del Grup Mixt, passaríem al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Lúdia Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, presidenta. No estem parlant d'un tema menor quan el calendari assenyala el 14 de març com el Dia Mundial de l'Endometriosis. Aquesta jornada de repercussió internacional serveix, evidentment, per donar a conèixer la malaltia a tota la societat, trencant el silenci que envolta aquesta malaltia, conscienciar-la, promoure la recerca, el diagnòstic precoç i reclamar més atenció mèdica i social en l'endometriosis.

Però a casa nostra s'hi està treballant. Certament, es van produint avanços en el sentit que sembla que es va despertant aquesta consciència col·lectiva, en especial a nivell professional i institucional, i esperem que acabi impactant de ple en aquest biaix de gènere en la medicina que afecta a les dones, i que jo sí que crec que cada

dia hi ha una major conscienciació, i en la medicina també, i s'ha d'abordar des d'una perspectiva de gènere.

I en aquest sentit, i completament els diversos punts de la proposta de resolució que han presentat, vull posar damunt la taula diverses actuacions que s'estan portant a terme des del Departament de Salut que van en el sentit, per exemple, doncs, la web de Canal Salut que conté un apartat on consta tota informació sobre l'endometriosis.

També vull posar en valor l'imminent desplegament del Pla operatiu d'atenció a l'endometriosis durant aquest segon semestre del 2025 que, entre altres coses, inclou portar a terme accions de sensibilització a la ciutadania, millorar l'accés al diagnòstic, reduir el temps entre aparició dels primers cinc símptomes i diagnòstic. S'han establert estàndards que han de tenir els serveis de referència per a atenció a l'endometriosis, els quals contemplen equips multidisciplinaris, i també, molt important, que el pla operatiu aborda també la salut mental de les dones afectades.

El Departament ja té previst fer difusió a tots els professionals d'atenció primària. De fet, ja s'estan fent cursos de formació a professionals referents dels ASSIR sobre la millora en el diagnòstic de l'endometriosis.

Hi ha molta feina a fer, sí –i li diu una pacient diagnosticada amb aquesta malaltia–, però anem, jo crec, en el bon camí i quan les institucions estan posant..., penso que sí que anem en el bon camí quan les institucions estan posant sobre la taula aquesta problemàtica.

Només agrair la presentació d'aquesta proposta de resolució, i li comuniquem el nostre vot favorable.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Abans de passar als vots, crec que el Grup Parlamentari de VOX volia votació separada.

Mónica Lora Cisquer

Sí, per no embolicar-nos, mira, l'1, 3 i 4, els puc votar conjuntament; després un altre bloc que seria el 5, 6 i 7; i després un altre que va sol, que és el 2.

La presidenta

D'acord, perfecte. Si la resta de grups no tenen cap inconvenient, doncs, faríem aquests tres blocs.

Llavors, començaríem per votar el punt 1, 3 i 4.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari Socialistes i Units per avançar, Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari de Comuns, Junts i PP en Catalunya.

Passaríem a la votació dels punts 5, 6... *(Veus de fons.)*

Ai, perdona. Disculpa, Mònica.

Abstencions?

Vots en contra?

El Grup Parlamentari de VOX.

Perfecte.

Ara passaríem a votar els punts 5, 6 i 7.

Vots a favor?

Doncs, quedarien aprovats per unanimitat.

I passaríem a votar únicament el punt 2.

Vots a favor?

El Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Comuns, Junts i PP.

Abstencions?

Una abstenció del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Doncs, aquesta proposta de resolució quedaria aprovada.

I sent aquest l'últim punt de l'ordre del dia, aixecaríem la sessió.

I recordo a les companyes que estan a la ponència que ens quedarem en aquesta mateixa sala.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a les...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT